პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქ. კ.პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კ-ის და ცაკის ორგანო

ფასი 10 კაპ.

ოთხშაბათი, 10 მარტი 1937 წ. № 56 (4857)

დღეს გაზეთში:

— ბოლშევიკური ხელმძღვანელობის დედაარსი („პრავდის" მოწინავე)
— გულადი ბურიატ-მონღოლელი ქალების მიმართვა ამხანაგებს სტალინს, მოლოტოვს, ჯოროშილოვს, კოსარევს
— საკ. კ.პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის გადაწყვეტილებანი შინაპარტიული დემოკრატიის შემდგომი გაშლის პროგრამაა.
— ს. მინდაძე — კასპის ცემენტი (ფელეტონი)
— ი. კვირიკაძე — აღვკვეთოთ ცრუმეცნიერება (ფელეტონი)

უცხოეთში:
— ჩაურევლობის კომიტეტის კვეკომისიის სხდომაზე
— ესპანეთის კომპარტიის ც. კ-ის პლენუმი
— იტალიელი ჯარების შეგროვება გენ. ფრანკოს დასახმარებლად

ბოლშევიკური ხელმძღვანელობის დედაარსი

ჩვენი ქვეყნის პოლიტიკურ ცხოვრებაში მძაფრი მობრუნება ხდება. ახალი კონსტიტუცია იწვევს მშრომელთა პოლიტიკური აქტივობის შემდგომ გაძლიერებას, საბჭოთა დემოკრატიის კიდევ უფრო გაფურჩქვნას, მოსახლეობის ახალი ფენები ხდებიან სახელმწიფოს მართვა-გამგეობის თანაზიარნი. როგორც არასოდეს, გაიზარდა როლი ჩვენი პარტიისა, რომელიც მოწოდებულია სათავეში ჩაუდგეს ამ მობრუნებას და უზრუნველჰყოს თავისი ხელმძღვანელობა ჩვენი ქვეყნის უზენაესი ორგანოების მომავალ არჩევნებში. პარტიის პარტიულ-პოლიტიკურ მუშაობას მასებში ამჟამად ახალი, სრულიად განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭება. დადგა დრო გამოვიჩინოთ ბოლშევიკური პროპაგანდის, აგიტაციისა და ორგანიზატორული საქმიანობის ნამდვილი ხელოვნება.

მთელი პირდაპირობით უნდა ითქვას, რომ ყველა პარტიულ ორგანიზაციას როდი აქვს მკაფიოდ შეგნებული თავისი ამოცანები. მაგალითებისათვის შორს წასვლა არ მოგვიხდება. პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმმა აღნიშნა ფაქტები პარტიულ-პოლიტიკური მუშაობის აშკარა მივიწყებისა ახოვ-მავრიზღვის სამხარეო კომიტეტში, კიევის ოლქკომში, უკრაინის კ.პ. (ბ) ც-ში და სხვა პარტიულ ორგანიზაციებში. მეურნეობის ცალმხრივმა გატაცებამ, მაშინ როდესაც პარტიულ-პოლიტიკურ საკითხებს უყურადღებოდ სტოვებდნენ, შეასუსტა ჩვენი ორგანიზაციების კავშირურთიერთობა მასებთან. ადამიანებმა იწყეს თავის დამშვიდება წარმატებებით, ეს წარმოშობდა დოყლაპიობას, ბაქიობას და იდიოტურ ავადმყოფობას—უდარდელობას.

საჭიროა, რათა უკლებლივ ყველა კომუნისტმა შეიგნოს ახლანდელი მომენტის თავისებურება, შეიგნოს ჩვენი პარტიული ორგანიზაციების მიერ დაშვებული შეცდომების არსი და გარდაიქმნან ახლებურად. ჩვენ, კომუნისტები, — მოქმედების, რევოლუციური ბრძოლის ადამიანები ვართ, ჩვენ გაკვეთილებს ვღებულობთ იმისათვის, რომ შეცდომები არ გავიმეოროთ.

საიდუმლოებას არ შეადგენს, რომ პარტიული კომიტეტების ბევრი მდივანი უფრო წაადავდა ინერვებს, აგრონომებს, ბუხჰალტრებს, მათ დაავიწყდათ, რომ ისინი მეთაურობენ პარტიულ ორგანიზაციებს, რომელთა ამოცანაა წარმართონ საბჭოთა და სამეურნეო ორგანიზაციები, ხელმძღვანელობა გაუწიონ მათ. დავიწყდათ, რომ ისინი უნდა იყვნენ მასების პოლიტიკური წინამძოლები, რომელთაც უნდა შეასწევდეთ უნარი დროზე გამოიცნონ და გამოააშკარაონ მტერი.

განა საჭიროა იმის მტკიცება, რომ სამეურნეო მუშაობით გატაცება და პარტიულ-პოლიტიკური საკითხების მივიწყება — ჩვეთვის დამღუპველი საქმეა. რაკი პარტიული ორგანიზაცია საწარმოო-ტექნიკური ორგანიზაციად იქცევა, იგი ჰკარგავს სწორ პოლიტიკურ ორიენტირებას, კომუნისტები ივიწყებენ კაპიტალისტურ გარემოცვას, მტრებს, ხდებიან მესაქმენი, რომელნიც თავის ცხვირს იქით ვერაფერს ხედავენ. ასეთი კომუნისტების წარმოდგენაში არსებობეა უმთავრესად მხოლოდ მანქანები, ტარა, სათადარიგო ნაწილები, ხელშეკრულებანი, გაანგარიშებანი და უყურადღებოდ რჩება ყველაზე მთავარი — ადამიანები, მშრომელები, რომელთა პოლიტიკური ორგანიზატორები და ხელმძღვანელები ისინი ვალდებული არიან იყვნენ.

ასეთი უკიდურესობანი ჩვენ არ გვჭირდება. ისინი ეწინააღმდეგებიან ლენინ-სტალინის მოძღვრებას. არ შეიძლება დაუპირდაპირო პარტიული მუშაობა სამეურნეოს და თავით ფეხებთამდე მხოლოდ ერთ მათგანში ჩაეფლო. არ შეიძლება დავიწყო არც ერთი, არც მეორე.

ამავე დროს კი უკვე გვაქვს იმის სიმპტომები, რომ ზოგიერთი პარტიულ ორგანიზაციას შეუძლია გადაქანდეს მეორე მხარეზე და თავი დაიბანოს სამეურნეო საკითხებს. უკიდურესობაა ლაპარაკი იმაზე, რომ „ახლა უფრო ადვილი იქნება", „მოხსნილია მრავალი მოვალეობა", „თესვაზე ახლა არ ვმუშაობთ" და სხვ.

ასეთი განწყობილებანი ისეთივე დამღუპველია პარტიისათვის, როგორც პარტიულ - პოლიტიკური მუშაობის უგულებელყოფა, მარტო სამეურნეო საქმეებით გატაცება. ეს ბოლომდე უნდა შეიგნოთ, ვინაიდან თუ ასეთ განწყობილებებს რამდენადმე მაინც ფართო გასავალი ექნება, განსაკუთრებით ახლა, როდესაც ჩვენი ქვეყანა საგანგებო თესვის წინ იმყოფება, — ჩვენი საბეურნეო მშენებლობა საგრძნობლად დაზარალდება.

საიდან გაჩნდა ასეთი განწყობილებანი? ისინი შედეგია იმისა, რომ ჯერ კიდევ მრავალ კომუნისტს, მათ შორის ხელმძღვანელებსაც, არასწორად აქვთ წარმოდგენილი პარტიის როლი მუშათა კლასის დიქტატურის სისტემაში. მით უმეტეს ახლანდელ პერიოდში, როდესაც საბჭოთა დემოკრატია კიდევ უფრო ფართო ფარგლებში უნდა ტარდებოდეს, ისინი არ იცნობენ ლენინისა და სტალინის მითითებებს ამის თაობაზე.

ჩვენ მეურნეობისათვის პასუხს ვაგებთ, როგორც პარტია, რომელიც წარმოადგენს მუშათა კლასის დიქტატურის სულსა და გულს. ჩვენ კომუნისტებს, უფლება არა გვაქვს ჩამოვშორდეთ მეურნეობას და გავწევს მთელი პასუხისმგებლობა ბოლშევისტური მშენებლობისათვის.

მაგრამ პარტიული ორგანიზაციები არ უნდა სცვლიდნენ და არ უნდა აუპიროვნებდნენ საბჭოთა და სამეურნეო ორგანოებს, რომელნიც უშუალოდ განაგებენ სამეურნეო ძაძიებლობას, ფინანსებს, დაგეგმვას და სხვ. პარტიული კომიტეტები არ უნდა გადაიზარდონ სამეურნეო და საბჭოთა მშენებლობის შტატებად. პარტია არის ძირითადი ხელმძღვანელი ძალა მუშათა კლასის დიქტატურის სისტემაში, — გვასწავლის ამხანაგი სტალინი. „მისი დანიშნულება იმაში მდგომარეობს, რომ **გაერთიანოს** პროლეტარიატის უკლებლივ ყველა მასობრივი ორგანიზაციის მუშაობა და **წარმართოს** მათი მოქმედება ერთი მიზნისაკენ, პროლეტარიატის განთავისუფლების მიზნისაკენ". (სტალინი).

ეს იმას ნიშნავს, რომ პარტია ყოველნაირად განამტკიცებს საბჭოთა, სამეურნეო, პროფკავშირულ ორგანიზაციებს, მათი საშუალებით ატარებს თავის გადაწყვეტილებებს, მაღლა სწევს მათს ავტორიტეტს, წარმართავს მთელს მათს მუშაობას. „პროლეტარიატის დიქტატურა, — ამბობს ამხანაგი სტალინი, — შეიდგება პარტიის სახელმძღვანელო მითითებებისაგან პლუს ამ მითითებათა გატარება პროლეტარიატის მასობრივი ორგანიზაციების მიერ პლუს მათი განხორციელება მოსახლეობის მიერ".

კითხვა ისმება, რაღა საფუძვლით სცვლიან და იშერენ პარტიული ორგანიზაციები საბჭოების, სამიწათმოქმედო განყოფილებების ადგილს, ფაქტიურად აშორებენ მათ მეურნეობის ხელმძღვანელობას, ხელს ჰკიდებენ უკლებლივ ყველა საქმეს? ამხანაგი სტალინი, ლაპარაკობდა რა პარტიის ხელმძღვანელ როლზე, — მიგვითითებდა: „ეს რა თქმა უნდა. არ ნიშნავს რომ პარტიას შეუძლიან შესცვალოს ან უნდა შესცვალოს პროფკავშირები, საბჭოები და სხვა მასობრივი ორგანიზაციები. პარტია ანხორციელებს პროლეტარიატის დიქტატურას. მაგრამ იგი ანხორციელებს მას არა უშუალოდ, არამედ პროფკავშირების შემწეობით, საბჭოებისა და მათ განწტოებათა საშუალებით. ამ „აშრავათა" გარეშე შეუძლებელი იქნებოდა რამდენადმე მტკიცე დიქტატურა".

ამგვარად, ლენინიზმი გვასწავლის ვებრძოლოთ მავნე უკიდურესობებს. თანაბრად დამღუპველია პარტიისათვის პარტიულ-პოლიტიკური საკითხების მივიწყება და მეურნეობის ხელმძღვანელობისაგან ჩამოშორება. საჭიროა მოხერხებულად შეუთავსოთ პარტიულ-პოლიტიკური მუშაობა და მეურნეობის ხელმძღვანელობა, ამასთანავე დავეყრდნოთ როგორც ჯერ არს საბჭოთა და სამეურნეო ორგანიზაციებს.

მაშ რა უნდა გაკეთდეს ამისათვის, რომ ეს ორგანიზაციები სავსებით ბრძოლისუნარიანი იყვნენ და წარმატებით ანხორციელებდნენ პარტიისა და მთავრობის მითითებებს?

უწინარეს ყოვლისა — განვამტკიცოთ ისინი კადრებით, შევარჩიოთ ისეთი ადამიანები, რომელთაც შეეძლებათ თავდადებით და ერთგულად, საქმის ღრმა ცოდნით უხელმძღვანელონ მეურნეობას.

ეს პრობლემა, კადრების შერჩევის პრობლემა, განსაკუთრებით მწვავედ დგას სოფლის მეურნეობის ხელმძღვანელობის დარგში. მრეწველობაში რამდენადმე უკეთ არის საქმე. აქ კადრები ძირითადად უკვე ჩამოყალიბდნენ, მათ გაველილი აქვთ დიდი სკოლა სტალინური ხუთწლედების განხორციელებისათვის ბრძოლაში. სასოფლო-სამეურნეო ორგანიზაციებში კი კადრები უფრო სუსტი და ნაკლებად მომზადებულ არიან, და პარტიულ ორგანიზაციებს უხდებათ, და კვლავაც მოუხდებათ, იმუშაონ სამეურნეო მშენებლობის წვრილმანებზეც კი მანამდის, ვიდრე სამიწათმოქმედო ორგანოები ჯეროვნად არ გამტკიცდებიან.

თვითეული პარტიული ორგანიზაციის წინაშე ამჟამად მთელი სიგრძე-სიგანით დგება სოფლის მეურნეობის ხელმძღვანელობისათვის კადრების შერჩევის საკითხი. ეს სამუშაო დიდია, რთულია და უაღრესად დაჯერებულ დამოკიდებულებას მოითხოვს. საჭიროა კადრების შერჩევას მზედველობაში მივიღოთ თვითეული მუშაკის ნამდვილი ღირებულება და არა ყალბი პრინციპი — „ჩვენი კაციაო". პირადი ხასიათობაა, პირადი ერთგულება — ეს ობიექტური ნიშნებია, და ამ ნიშნებით არ შეიძლება ვიხელმძღვანელოთ ადამიანთა შერჩევაში. კადრების შერჩევის საფუძვლად უნდა ედოს ლენინურ-სტალინური პრინციპი — ადამიანთა პოლიტიკური შემოწმება, მათი ერთგულება პარტიისადმი, მისი ცენტრალური კომიტეტისადმი და მათი საქმიანი გამოსადეგობა.

იწყება პარტიულ ორგანიზაციათა მუშაობის ძირეული გარდაქმნის ხანა. მისი წარმატება დამოკიდებულია იმაზე, თუ როგორ გაიგებს თავის ამოცანებს პარტიული აქტივი, როგორ გაუძღვება იგი კომუნისტებს. ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის გადაწყვეტილებანი თვითეულ კომუნისტამდე უნდა დავიყვანოთ, ისინი ფართოდ უნდა იყვნენ ცნობილი ყველა მშრომელისათვის. ცოტა საქმეა როდი მოგველის. ამიტომ საზიანო და სულელურია, როგორც ამას ზოგიერთი ცენტრალური გაზეთი სჩადის, საქმე იმგვარად დახატო, თითქოს პარტიასა და ხალხს უკვე შეესწავლოთ და მიეთვისებინოთ ც. კ-ის პლენუმის გადაწყვეტილებანი. ამ გადაწყვეტილებებს მასები ჯეროვნად კიდევ არ იცნობენ, მოლაყბე მეგაზეთენი კი უკვე იუწყებიან საყოველთაო მისალმებებსა და მოწონებებზე. სინამდვილის ასეთი ყალბი დახატვა განაიარაღებს პარტიულ ორგანიზაციებს და, გარდა ზიანისა, ვერაფერს მოგვცემს. აქეთ-იქით წყვეტების გარეშე, მტკიცედ დაიხსომებს და განახორციელებს რა ლენინისა და სტალინის მითითებებს, მტკიცე ნაბიჯით გაემართება ჩვენი პარტია მასების სათავეში კომუნისტური საზოგადოების მშენებლობისაკენ.

„პრავდის" მოწინავე, 9/III.

ჩაურევლობის კომიტეტის ქვეკომისიის სხდომაზე

ლონდონი, 8 მარტი (საქდესი). ჩაურევლობის კომიტეტის ქვეკომისიის სხდომაზე 6 მარტს დიდი კამათი გამოიწვია საკითხმა კანარის კუნძულთა შესახებ, რომლებიც, როგორც ვიცით, გენერალ ფრანკოს ხელშია. ექსპერტებმა, საბჭოთა კავშირის წარმომადგენელთა ენერგიული მოთხოვნით, შეიტანეს კანარის კუნძულები საერთო საფუძვლების მიხედვით—კონტროლის გეგმაში, ვინაიდან მათ სიახლოვეს არავითარი „ნეიტრალური" პორტი არ არის, გადაწყდა, კონტროლიორთა ჯგუფმა იცუროს კომიტეტის სპეციალური გემით კანარის კუნძულთა ტერიტორიულ წყლებს გარეშე, და იქით მიმავალი გემები წაიყვანენ კონტროლიორებს ამ მოცურავე „საკონტროლო პუნქტიდან".

ქვეკომისიის სხდომაზე 6 მარტს ლორდი პლიმუტი გადაჭრით გამოვიდა ექსპერტთა ამ პროექტის წინააღმდეგ. მან აღნიშნა, რომ კანარის კუნძულთა რაიონში „მოცურავე ოტელის" შენახვა, როგორც მან სთქვა, მეტად გაადიდებს კომიტეტის ხარჯებს. გერმანელმა და იტალიელმა დელეგატებმა ენერგიულად დაუჭირეს მხარი პლიმუტს და დაიწყეს მტკიცება, რომ კანარის კუნძულთა კონტროლი არ არის საერთოდ საჭირო. მაგრამ სსრ კავშირის წარმომადგენელი ამხ. მაისკი კატეგორიულად მოითხოვდა კანარის კუნძულთა შეტანას კონტროლის საერთო გეგმაში. გადაწყდა, რომ კანარის კუნძულებს ესპანეთის ტერიტორიის მთელ დანარჩენ ნაწილებთან ერთად კომიტეტის მხრით კონტროლი უნდა გაეწიოს.

ქვეკომისიის 5 მარტის სხდომაზე, როდესაც ირჩეოდა საკითხი „ნეიტრალური ნავსადგურებისა", სადაც ესპანეთს მიმავალმა გემებმა კონტროლიორები უნდა მიიღონ, მოხდა ინციდენტი, რამაც მიტად აალელვა ქვეკომისიის წევრები. დასახელებულ ნავსადგურებში ურევია აგრეთვე პორტუგალიის ორი ნავსადგური — ლისაბონი და მადეირა. პორტუგალიის წარმომადგენელმა მონტეირომ მოულოდნელად განაცხადა, რომ არავითარ შემთხვევაში არ შეიძლება საბჭოთა გემები დაშვებულ იქნან პორტუგალიის ნავსადგურებშიო. მაშინ სსრ კავშირის წარმომადგენელმა ამხ. მაისკიმ თავის მხრივ განაცხადა, რომ, როგორც მას წინათაც არაერთხელ გაუსვამს ხაზი, კომიტეტის ნორმალური მუშაობა მხოლოდ მის ყველა წევრთა თანასწორუფლებიანობის ბაზაზე შეიძლება. რამდენადაც პორტუგალიის მთავრობას სურს შეჰქმნას განსაკუთრებული დისკრიმინაციული რეჟიმი სსრ კავშირის გემების მიმართ, ის იძულებულია თავად ნებით მოითხოვოს, რათა პორტუგალიის ნავსადგურები გამორიცხულ იქნან საერთოდ იმ „ნეიტრალურ ნავსადგურთა" რიცხვიდან, სადაც წესდება კომიტეტის საკონტროლო პუნქტები.

6 მარტს მთელი დღის განმავლობაში ქვეკომისიის კულისებში სწარმოებდა გაცხოველებული დიპლომატიური მოლაპარაკება, რომელმაც საღამოსთვის ასეთი შედეგი გამოიღო: ლორდმა პლიმუტმა, როგორც თავმჯდომარემ, განაცხადა ქვეკომისიის სხდომაზე, რომ პორტუგალიის დელეგატის გამოსვლას 5 მარტს არავითარი დამოკიდებულება არ ჰქონია გასარჩევ საკითხთან და ამიტომ ის უნდა განიხილონ, როგორც არ არსებული. მონტეირომ შეუერთდა თავმჯდომარის ამ აზრს და განაცხადა: „ის, რაც გუშინ იყო, აღარ არის". მაშინ ამხ. მაისკიმ უპასუხა: „თუ ის, რაც გუშინ იყო, აღარ არის, მაშინ აღარ არის ჩემი წინადადებაც (ე. ი. წინადადება პორტუგალიის ნავსადგურთა გამორიცხვის შესახებ), რომელიც გუშინ შემოვიტანე". ამით ინციდენტი ამოწურულად ჩაითვალა და ქვეკომისიამ ამის შემდეგ დაამთავრა საჭიროდ და სახმელეთო კონტროლის გეგმის განხილვა.

იმ სიძნელეთა გამო, რომელთაც ფაშისტური სახელმწიფოები უქმნიდნენ კონტროლის განხორციელების საქმეს, შეუძლებელი გახდა ამ კონტროლის განხორციელება. 6 მარტს ღამით, რასაც ითვალისწინებდა კომიტეტის 16 თებერვლის გადაწყვეტილება. ამიტომ, საფრანგეთის დელეგატის კორბენის წინადადებით, ქვეკომისიამ 6 მარტს დაადგინა, რათა კომიტეტის აგენტები ესპანეთის საზღვრებზე, აგრეთვე საზღვაო კონტროლის მონაწილე სახელმწიფოთა (ინგლისი, საფრანგეთი, გერმანია და იტალია) სამხედრო გემები 13 მარტს ადგილზე იყვნენ თავის ზონებში, მაგრამ არის მრავალი საფუძველი ვიფიქროთ, რომ სხვადასხვა ტექნიკურ მიზეზთა გამო კონტროლის ფაქტიური განხორციელება 20 მარტზე ადრე არ დაიწყება.

ამხ. ალექსანდრე გოლოშვილი

ამხანაგ სტალინის სახელობის კასპის ცემენტის ქარხნის საწარმოო საამქროს ცვლის საუკეთესო ოსტატი. ფოტო რ. აკოფოვისა.

გულადი ბურიატ-მონღოლელი ქალები მოსკოვში

საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი — ამხანაგ სტალინს

სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭო — ამხანაგ მოლოტოვს

თავდაცვის სახალხო კომისარს, საბჭოთა კავშირის მარშალს ამხანაგ ვოროშილოვს

საქ. ალკპ ცენტრალური კომიტეტი — ამხანაგ კოსარევს

ოთხნაბეჟარი თვის წინათ ულან-უდეში დაიწყო ჩვენი ქვეითი — სათხილამურო გადასვლა მარშრუტით ულან-უდე — მოსკოვი, 6.065 კილომეტრის მანძილზე.

დღეს ლაშქრობა დამთავრებულია. გადალახულია სათხილამურო გადასვლათა რეკორდები, როგორიც კი დღემდე ქალებს დაუმყარებიათ. ჩვენ მოვემართებოდით ბაიკალის მთებით, ციმბირის უნაპირო ველებით და ურალის მაღალი ქედებით, ძლევდით ქარ-ბუქს, ნამქერს, შეუხვედრ ქარებს, წყალდიდობას.

ჩვენი სამშობლოს თვალუწვდენ სივრცეებზე რომ მოვდიოდით, ყოველ ნაბიჯზე ვამჩნევდით ბედნიერი საბჭოთა ადამიანების შემოქმედებითს შრომას. სოციალისტური მშენებლობის გრანდიოზულ გაქანებას და ვხედავდით, თუ რა ბევრი რამ კეთდება, რათა ჩვენი ქვეყნის მშრომელთა ცხოვრება დღითიდღე უკეთესი, უფრო მდიდრული, უფრო ლამაზი და ნათელი იყოს. ყოველ ნაბიჯზე ვხედავდით ჩვენს ქვეყანაში მოსახლე ხალხთა განუწყვეტელ ძეგობრობას.

ჩვენ უზომოდ ბედნიერი ვართ, რომ წილად გვხვდა დიდი პატივი— გაგვეხორციელებინა ეს გადასვლა. რომელიც დიდებას ჰმატებს საბჭოთა ახალგაზრდობასა და ჩვენს მშობლიურ ბურიატ-მონღოლეთს.

გზა ულან-უდედან მოსკოვამდე ჩვენ გავიარეთ 95 სავალ დღეში. საშუალოდ დღეღამეში გავდიოდით ქვეითად 43 კილომეტრს, თხილამურებით კი — 70,3 კილომეტრს. მოსკოვს ჩვენ მოვაღწიეთ დასახულ ვადამდე ორი დღით ადრე, რათა მონაწილეობა მივიღოთ ქალთა კომუნისტური დღის დღესასწაულში.

საბჭოთა ბურიატ-მონღოლეთის მთელი ახალგაზრდობის სახელით გარწმუნებთ, რომ არ არის ისეთი საგმირო საქმე, რომელიც არ შეასრულონ საბჭოების ქვეყნის ახალგაზრდა პატრიოტმა ქალებმა ჩვენი სამშობლოს სადიდებლად. ასეთ მტკიცე, ნებისყოფიან შეუპოვარ, გაბედულ ადამიანებად გვზრდის ჩვენ სახელოვანი კომუნისტური პარტია და ლენინური კომკავშირი.

გაუმარჯოს ჩვენს სახელოვან კომუნისტურ პარტიას, ჩვენს მშობლიურ ამხანაგ სტალინს!

გაუმარჯოს საბჭოთა მთავრობას და მის სახელოვან ხელმძღვანელს— ამხანაგ მოლოტოვს!

გაუმარჯოს უძლეველ მუშურ-გლეხურ წითელ არმიას, საბჭოთა კავშირის მარშალს, თავდაცვის სახალხო კომისარს ამხანაგ ვოროშილოვს!

გაუმარჯოს ლენინურ კომკავშირს!

ულან-უდე — მოსკოვის ქვეითი სათხილამურო გადასვლის კომანდა: მარიამ ხახალოვა, ანასტასია სუნკუევა, ლიზა კონსტანტინოვა, სონია ტიხეევა, ვერა ლიუბიმსკაია, კომანდორი ლეონიდე ბოგდიკინი, პოლიტხელმძღვანელი ალექსანდრე სახოლოვი.

1937 წ. 6 მარტი.
ქ. მოსკოვი.

ესპანეთის კომპარტიის ც. კ-ის პლენუმი

ვალენსია, 8 მარტი (საქდესი). ესპანეთის კომპარტიის ც. კ-ის პლენუმის 7 მარტის საღამოს სხდომაზე განახლდა კამათი კომპარტიის გენერალური მდივნის ხოზე დიასის მოხსენების გამო. სხვა ორატორთა შორის გამოვიდნენ: კომუნისტი დეპუტატი-ქალი მარგარიტა ნელკენი, განათლების მინისტრი ერნანდესი, „მუნდო ობრეროს" რედაქტორი ბალესტეროსი, მე-5 ლეგიონის ყოფილი მეთაური. ამჟამად აგარული რეფორმის ინსტიტუტის დირექტორი კასტრო და სევილიის ოლქკომის მდივანი დელიკადო. მარგარიტა ნელკენმა ილაპარაკა იმ მოტივებზე, რის გამოც იგი ამას წინათ სოციალისტური პარტიიდან კომპარტიაში გადავიდა.

განათლების მინისტრმა ერნანდესმა დაახასიათა ფაშისტი გენერლები და ხუცები, როგორც ძველ საშუალო საუკუნეთა რეაქციული ესპანეთის პირდაპირი მემკვიდრენი. მთელი რიგი ისტორიული მაგალითებით ცხადყო, რომ ფრანკო და კომპანია მხოლოდ წაძავენ ესპანეთისა და გერმანიის საშუალო საუკუნეების ძველ შავბნელ ნომუშებს. მან მოუთხრო პლენუმს, თუ, რესპუბლიკური მთავრობა, მიუხედავად მძიმე სამხედრო მდგომარეობისა რა ძალღონეს ხმარობს იმისათვის, რომ ათმაღლოს ხალხის მასების კულტურული დონე და მოახდინოს ესპანეთისა და საერთაშორისო კულტურის საუკეთესო მონაპოვართა დემოკრატიზაცია. ერთადერთი მუშობა უკვე დაამთავრა წიგნი გამოიცემა 15 ათას ეგზემპლარად.

მომავალ წელს გამოსცემენ მეცნიერული სოციალიზმის ფუძემდებლის დიდი ქმნილების ორ დანარჩენ ტომს.

იტალიელთა ჯარების შეგროვება გენ. ფრანკოს დასახმარებლად

პარიზი, 8 მარტი (საქდესი). „ლუმანიტე" აქვეყნებს ესპანიის სააგენტოს კორესპონდენტის დეპეშას მალაგიდან იმ ბრძანებების შესახებ, რომლებიც რომიდან გაიგზავნა პროვინციის ქალაქებში. ბრძანების თანახმად ნეაპოლში უმოკლეს ხანში თავი უნდა მოუყარონ 25 ათას ჯარისკაცს. დაკავშირებით იტალიის მთავრობის ამასწინანდელ ინსტრუქციებთან.

— ესპანეთისათვის „მოხალისეთა" შეგროვების გაძლიერების შესახებ, უნდა ვიფიქროთ, რომ ეს ჯარები მეამბოხეთა დასახმარებლად არიან დანიშნული.

პარიზი, 8 მარტი (საქდესი). ესპანიის საგენტოს ცნობით პირველ მარტს ღამით გემ „ზენიათი" იტალიის ნავსადგურ საფონიდან (ჯენუის დასავლეთით) კადიქსში გაგზავნეს ორასი სატვირთო მანქანა ვენერალ ფრანკოს ჯარებისათვის. 3 მარტს ნეაპოლიდან მეამბოხეთა დასახმარებლად გაგზავნეს 500 იტალიელი „მოხალისე".

მუსოლინი მიემგზავრება ლიბიას

რომი, 8 მარტი (საქდესი). ხვალ მუსოლინი ამალით ხანგრძლივად ძიემგზავრება ლიბიას (იტალიის კოლონია ჩრდილო აფრიკაში), სადაც ვაიხსნება ავტოგზა ხმელთაშუა ზღვის სანაპიროს გასწვრივ, ტუნისიდან ეგვიპტემდე, დაახლოებით 2 ათასი კილომეტრის მანძილზე. სავსებით ცხადია, რომ ეს გზა, უწინარეს ყოვლისა, სამხედრო სტრატეგიული მოსაზრებებით არის გაყვანილი.

როგორც კომპეტენტურ წრეებში აღნიშნავენ, ავტოგზა იტალიის ხელისუფლებას საშუალებას მისცემს სწრაფად გადაისროლოს ხოლმე ჯარები იმ ადგილებში, სადაც ისინი საჭირო იქნებიან „წესრიგის აღსადგენად". გზას არანაკლები მნიშვნელობა ექნება „საჭიროების შემთხვევაში" ეგვიპტისა და საფრანგეთის ტუნისის წინააღმდეგ სამოქმედოდაც.

იაპონიის სამხედრო წრეები უკმაყოფილონი არიან ჰაიასის ღონისძიებებით

ტოკიო, 8 მარტი (საქდესი). გაზეთი „კოკუმინი" სწერს, რომ იაპონიის სამხედრო წრეები მეტად უკმაყოფილონი არიან ჰაიასის უარყოფითი დამოკიდებულებით სახელმწიფო რეფორმებთან და, შესაძლებელია ამ საკითხის გამო მალე მოიწვიონ სამხედრო სამინისტროს და გენერალური შტაბის ხელმძღვანელი თანამდებობის პირთა განსაკუთრებული თათბირი. სამხედრო წრეები, განაგრძობს გაზეთი, ფრიად იმედგაცრუებულნი არიან ჰაიასის განცხადებით „ტვინის ტრესტის" შექმნის და ახალ მინისტრთა დანიშვნის საკითხების შესახებ, ვინაიდან ისინი მოელოდნენ, რომ სამხედრო წელისუფალთაგან წარდგენილი მოთხოვნები ამ დარგში სასწრაფოდ იქნებოდა დაკმაყოფილებული.

საბჭოთა კავშირში

კარლ მარქსის „კაპიტალი" ბელორუსულ ენაზე

მინსკი, 9 მარტი (საქდესი). დიდი პროლეტარული რევოლუციის ოცი წლისთავისათვის ბელორუსულ ენაზე პირველად გამოიცემა კარლ მარქსის „კაპიტალის" პირველი ტომი. მთარგმნელთა კოლექტივმა ძირითადი მუშობა უკვე დაამთავრა.

ამხ. შარიხის გაღაურენა

კამჩატკის პეტროპავლოვსკი, 8 მარტი (საქდესი). დღეს, 12 საათსა და 35 წუთზე ანადირიდან მოვიდა ცნობა, რომ ფარიხის თვითმფრინავი მარკოვოში იმყოფება და ელოდება საწვავ მასალას. მფრინავმა კამენკინ, რომელსაც საწვავი მასალა უნდა მიეტანა ფარიხისათვის, გუშინ სცადა ანადირიდან გაფრენა, მაგრამ ამაოდ. მას ხელი შეუშალა ძლიერმა ქარმა.

სამშობიარო სახლები და რძეულის სამზარეულოები

ჟოსკოვი, 8 მარტი (საქდესი). ქალთა საერთაშორისო კომუნისტურ დღეს მრავალ ქალაქსა, რაიონსა, საკოლმეურნეო სოფელსა და აულებში მწყობრში შევიდა ათობითა და ასობით ახალი საბავშვო ბაგები. სამშობიარო სახლები და რძეულის სამზარეულოები.

სსრ კავშირის ჯანსახკომისარიატის არასრული ცნობით 1 მარტისათვის აბორტების აკრძალვასა და მშობიარეთათვის დახმარების მეასეხე მთავრობის დადგენილების შესასრულებლად აგებულია 193 სამშობიარო სახლი 1.750 საწოლით. 350 ბაგა. 18.700 საწოლით და 46 რძეულის სამზარეულო.

ჭიათურის მარგანეცის მრეწველობის მაღაროელთა საბრძოლო ვალდებულებანი

დონბასის ქვანახშირისა და მეტალურგიული მრეწველობის სტახანოველთა, დამკვრელთა და სამეურნეო მუშაკთა მიმართვის პასუხად, ჩვენ, ჭიათურის მარგანეცის მრეწველობის მაღაროელები ვებმებით ლენინ-სტალინის პარტიის ერთგული შვილის, ჩვენი ძვირფასი და დაუვიწყარი სერგო ორჯონიკიძის სახელობის ლაშქრობაში სტახანოველთა და დამკვრელთა დიადი მოძრაობის ახალი აღმავლობისა, სოციალისტიბრძოლის ფართოდ გაშლისა და იმ დიდი ამოცანის შესრულებისათვის, რომელიც ჩვენმა სერგომ ქვანახშირისა და მეტალურგიის მუშაკებს დაუსახა.

ვებმებით რა ორჯონიკიძისეულ ლაშქრობაში ვკისრულობთ შემდეგ ვალდებულებებს:

1. მარგანეცის 1937 წლის გეგმას შევასრულებთ 15 დეკემბრისათვის.

2. უახლოეს დროში ყველა მაღაროს, ქარხანას, ყველა უბანს და ცვლას გადავიყვანთ მუშაობის სტახანოველურ მეთოდებზე.

3. მარგანეცის მრეწველობაში შრომის ნაყოფიერებას გავზრდით 20 პროცენტით.

4. წლიური გეგმის ზევით ქვეყანას მივცემთ 80 ათას ტონა მარგანეცს.

5. პროდუქციის თვითღირებულების შემცირებით და მაღალხარისხოვანი მარგანეცის გამოშვებით წელს ქვეყანას მივცემთ 2 მილიონ მანეთ მოგებას.

ჩვენ, ჭიათურის სტახანოველები, დამკვრელები, ინჟინერ-ტექნიკოსები და სამეურნეო მუშაკები კიდევ უფრო მტკიცედ დავირაზმებით ლენინ-სტალინის პარტიისა და მშობლიური სტალინის ირგვლივ, ბოლომდე გამოვავლინებთ და მოვსპობთ სისხლიანი ფაშიზმის აგენტებს, კონტრრევოლუციური ტროცკისტ - ზინოვიეველებს მემარჯვენე გარეწრებს.

○

(მიღებულია ჭიათურის მარგანეცის მრეწველობის სტახანოველთა, დამკვრელთა, ინჟინერ-ტექნიკოსთა და სამეურნეო მუშაკთა თათბირის მიერ, რომელსაც ესწრებოდა 250 კაცი).

საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის გადაწყვეტილებანი—შინაპარტიული დემოკრატიის შემდგომი გაშლის პროგრამაა

შეართოლ გავშალოთ შინაპარტიული დემოკრატია და თვითკრიტიკა

მოსკოვი, 8 მარტი (საქდესი). პარტიული ორგანიზაციები განსაკუთრებული აქტივობით იხილავენ საკ. კ.პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის ისტორიულ გადაწყვეტილებებს. მხურვალედ იწონებენ რა პლენუმის მიერ შინაპარტიული დემოკრატიის კიდევ უფრო ფართოდ გასაშლელად მიღებულ ღონისძიებებს, კომუნისტები თავის გამოსვლებში აღნიშნავენ, რომ პლენუმის გადაწყვეტილებებს უმაღლეს საფეხურზე აჰყავს პარტიის მთელი ორგანიზაციული და პოლიტიკური მუშაობის დონე.

ქარხნების, კოლმეურნეობების, დაწესებულებების პარტიულ კრებებზე, საუბრების და კითხვა-დრის მოჰყავთ საკ. კ. პ. (ბ) წესდების დარღვევის ფაქტები. პარტიული მასები ჰგმობენ პირველადს პარტიულ ორგანიზაციებში ხელმძღვანელი მუშაკების დანიშვნის პრაქტიკას.

— პარტიული ორგანოების არჩევისას პერსონალური და ფარული კენჭისყრის შემოღება, აღნიშნავენ კომუნისტები, გააძლიერებს კომუნისტების პასუხისმგებლობას, დიდად შეუწყობს ხელს პარტიული ცხოვრების კიდევ უფრო მეტად გამოცოცხლებას, მთელი პოლიტიკურ-აღმზრდელობითი მუშაობის გაძლიერებას.

ყიროვის სახელობის ქარხანა „დინამოში“ (მოსკოვი) შემდეგნაირად განაცხადა:

— ფარული კენჭისყრა ყოველ კომუნისტის წინაშე აყენებს ბოლშევიკური სიფხიზლის კიდევ უფრო გაძლიერების საკითხს. წინათ მოიძებნებოდნენ ისეთი კომუნისტები, რომლებიც ფიქრობდნენ, რომ რაკი პარტკომი იძლევა რეკომენდაციას, მაშასადამე შემოწმებული ადამიანები არიან, შეიძლება ხმა მივცეთ მათ. ახლა კი, ფარული კენჭისყრისას, მე შევიხრჩევ კანდიდატებს, მე კარგად უნდა ვიცნობდე ადამიანს, რომელსაც ხმას ვაძლევ.

საქმიანად სწარმოებს პლენუმის გადაწყვეტილების განხილვა კუიბიშევის პარტიულ ორგანიზაციებში. საქვაბე ქარხნის პარტორგმა ამხ. პეტროვმა კრებაზე სთქვა:

— პლენუმის რეზოლუცია რომ წავიკითხე, ჩემთვის ნათელი გახდა პარტიული მუშაობის გარდაქმნის გზები და ახალი მეთოდები. უდიდეს სიმაღლეზე ადის შინაპარტიული დემოკრატია, სერიოზული პასუხისმგებლობა ეკისრება ყოველ პარტიულ მუშაკს.

ერთსულოვნად იწონებენ ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის დადგენილებას საკ. კ. პ. (ბ) რიგებიდან საზიზღარი თვალთმაქცების, საჭიშობლოს მოღალატეების ბუნარინისა და რიკოვის გარიცხვას.

პარტიული ორგანიზაციები იწყებენ საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის გადაწყვეტილებათა შესწავლას. სიმფეროპოლის პარტორგანიზაციაში შესდგა პარტიული და კომკავშირული სკოლების და წრეების პირველი მეცადინეობა, მიძღვნილი ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის გადაწყვეტილებებისადმი.

ყველგან დაიწყო მზადება პარტიული ორგანოების მომავალი არჩევნებისათვის.

ვიყოთ ფხიზლად, ვიმუშაოთ უკეთესად

— ჩემი ბრიგადის ნაყოფიერ მუშაობას ოსტატ ამხ. გ. ანთაძის შედაზგეები ბორკავენ, — სთქვა საცვიდების ოსტატმა ამხ. ვასილ იშხნაშვილმა. — თავის დროზე არ ჰიჩარხავენ ნაწილებს, აკლიათ მრანდავები, მჩარხავები; ხელოსნებს სიმცირის გამო გასჩარხი ნაწილები სამ-ოთხ დღეს დაზგებთან ჰყრია; რასაც გაჩარხავენ, არც ის არის საუკეთესო ხარისხის. ფუჭდება მასალა. ოდესაც საქმის დაჩქარებას მოვითხოვ, ოსტატი ანთაძე მიპასუხებს: კვალიფიციური მჩარხავები მაკლია. ვერ ვასწრებ ნაწილების გაჩარხვას. რასაც აკეთებენ, იმაზედაც მადლობელი იყავით. წადი, სადაც გინდა მიიკეთო...

მთელ ქარხანაში საამქროებს შორის ყველაზე ჩამორჩენილია ამწყობი საამქრო. აქ ხშირის დისციპლინაც მოისუსტებს, ცვლაში 420 წუთი მთლიანად დატვირთული არ არის.

3 თებერვალს პირველ ცვლაში მუშაობდა ხარატი პავლე ბატონისშვილი. მუშაობის დამთავრებისას მან ხელსაწყო - იარაღები ჩაჰკეტა გახუნაში და დაიმუქრა: იარაღებს ხელი არავინ ახლოს, თორემ... გადამალა გასაჩარხი რაოდენობაც. მოვიდა ბატონისშვილის შემცვლელი ამხ. ვახტანგ ოდიშვილი, მაგრამ მას არც იარაღი ჰქონდა და არც სამუშაო. ოსტატი ანთაძე კი შორიდან უყურებდა ღუმელთან უსაქმოდ ატუზულ ოდიშვილს. დამწაშავენი დღემდე დაუსჯელნი არიან.

— ღარძების მჩარხავი დაზეა № 34 ოცდაათი წელიწადია მუშაობს შეუკეთებლად. ახლა იგი დაზიანებულია და ვერ იძლევა კარგი ხარისხის პროდუქციას. საწნეხი დაზეა ერთ დღეს მუშაობს, ხუთ დღეს შეკეთებაშია. არც მასალით ვართ უზრუნველყოფილი. ვცდებით, ხშირად ვდგევართ უსაქმოდ, — ამბობენ ჩამომყალიბებელ საამქროს სტახანოველები ამხ. ერმინე კერესელიძე, ალექსი ეკალაძე და სხვები.

ორდენოსანი ამხ. ვარდენ ჯაგაევი მუშაობს „გეგენშატის“ დაზეაზე საბორბლო სახარატო საამქროში. ამხ. ჯაგაევი ხშირად სცდება ხელსაწყო-იარაღების სიმცირისა და უვარგისობის გამო.

უსულგულო დამოკიდებულების შედეგად იანვარში № 734-ზე ორთქლმავლის შეიდჯერ გაჩერება — საშუალო ცდაა ბენაში, №737-16 და 704-55 ორთქლმავლები კი ოთხჯერ, და ძლივს ელირსათ შეკეთების დამთავრება. № 5060 ორთქლმავლის ბორბლებს მოკლე თითი გაუკეთეს, რის გამო საჭირო გახდა ორთქლმავლის ორჯერ აწევა-დაშვება.

შემდეგნაირად საამქროს უფროსის ამხ. ისაკი იუზბაშევის მოუქნელი მუშაობით № 6462, 538 და 918 ორთქლმავლები სამ-სამი დღით გვიან გაუშვეს შეკეთებიდან.

ეი სწორედ ამგვარი მუშაობის შედეგია, რომ ქარხანამ იანვარში 30 ორთქლმავლის ნაცვლად რკინიგზას მხოლოდ 16 ორთქლმავალი მისცა. თებერვალში ქარხანას უნდა შეეკეთებინა 37 ორთქლმავალი. ფაქტიურად კი შეაკეთა და საექსპლოატაციოდ გადასცა გზას 23 ორთქლმავალი. მარტში ქარხანამ უნდა შეაკეთოს 41 ორთქლმავალი. ის ქარხნის კოლექტივისაგან და განსაკუთრებით კი ამწყობ საამქროსაგან სერიოზულ მუშაობას მოითხოვს.

ქარხანას ჰყავს 1.421 სტახანოველი, ათასზე მეტი დამკვრელი, 104 სტალინური დამკვრელის სპეციალური ნიშნოსანი. ქარხნის ხუთი ორდენოსანი. ქარხნის ხუთიათასიანი კოლექტივის ამოცანაა: გაამახვილოს რევოლუციური სიფხიზლე, იმუშაოს უკეთესად, აღმოფხვრას წუნი და განმეორებითი შეკეთების შემთხვევები. გამოიცნოს მტერი, უქნარები, მცონარები, დაეუფლოს ტექნიკას, აღიმაღლოს პოლიტიკური ცოდნის დონე, ისე წარმართოს საქმე, რომ წლის პირველ ნახევარში დაჰფარონ დავალიანება და 1937 წელი გადაქციოს ახალი გამარჯვებათა წელიწადად.

ქარხანა საქმით უნდა გამოეხმაუროს დონბასის მაღაროელთა და მეტალურგთა მოწოდებას. დიდი სტალინის სახელობის ქარხანა — გიგანტის კოლექტივი უკლებლივ უნდა ჩაებას ორჯონიკიძის სახელობის ლოკომოტივშენების ქარხნის სტახანოველები, ზარდოს სტახანოველები, დამკვრელები, რათა ქარხანამ თავი დააღწიოს სამარცხვინო ჩამორჩენას.

დ. ჯღარკავა.

ააშკარავებენ თავისი ორგანიზაციის ნაკლოვანებებს

ორჯონიკიძის სახ. ქარხანაში მეორე დღეა იხილავენ საკ. კ.პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის გადაწყვეტილებას ამხ. ჟდანოვის მოხსენების გამო. პარტკრებებზე ქარხნის კომუნისტები ერთსულოვნად იწონებენ პლენუმის გადაწყვეტილებებს.

ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის დადგენილება, — ამბობს სტახანოველი ამხ. მიხეილ ბაგდასაროვი, — ფარული კენჭისყრის შესახებ გააათკეცებს პარტიის წევრთა აქტივობას, გააძლიერებს არჩეულთა პასუხისმგებლობას ამომრჩეველთა წინაშე და გაუმჯობესებს მთელს პარტიულ მუშაობას.

კამათში გამოსულნი, პარტიის წევრები აშკარავებენ თავისი პარტორგანიზაციის ნაკლოვანებებს. ასე, მაგალითად, პარტჯგუფების კრებებზე გამოვლინებულ იქნა, რომ საზეინკლო საამქროს პარტორგს ამხ. გერმისაშვილს ორი წლის განმავლობაში არ ჩაუბარებია ანგარიში პარტჯგუფისათვის.

ასეთივე ფაქტი გამოავლინეს სახარატო საამქროს პარტჯგუფშიც. აქ პარტორგი ამხ. მინასიანი არავითარ პასუხისმგებლობას არ გრძნობდა თავისი პარტჯგუფის წინაშე. წელიწადახევარზე მეტხანს არ აბარებდა ანგარიშს მას და არ აწვდიდა ინფორმაციას თავისი მუშაობის შესახებ.

კრებებზე აღინიშნა პარტიის წესდების აღმაშფოთებელი დარღვევა პარტკომის ყოფილი მდივნების ამხ. ჰ. კალინინისა და ჩერნიკოვის მხრივ. სხვა სამუშაოზე გადასვლისას მათ ეს არ აცნობეს პარტორგანიზაციას და არ ჩააბარეს ანგარიში საერთო პარტიულ კრებას.

ორჯონიკიძის სახ. ქარხნის პარტორგანიზაციაში ადგილი ჰქონდა პარტკომის შემადგენლობაში კოოპტაციის პრაქტიკასაც. ასე მაგალითად, ამ ცოტა ხნის წინათ პარტკომში კოოპტირებულ იქნა პარტიის ორი წევრი (საქდესი).

უდიდესი ინტერესით გაეცნენ თბილისის 26 კომუნარის სახ. მანქანათმშენებლობის ქარხნის კომუნისტები საკ. კ.პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის მიერ ამხ. ჟდანოვის მოხსენების გამო მიღებულ ისტორიულ გადაწყვეტილებებს. საამქროს პარტჯგუფების კრებებზე ტარდება პლენუმის გადაწყვეტილებათა ხმამაღალი კითხვა და განხილვა.

ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის გადაწყვეტილებები გაშლილი პროგრამაა მთელი პარტიისათვის, — ამბობს ქარხნის პარტკომის მდივანი ამხ. კოჭლაძე. პარტიის წესდების მოთხოვნათა უსასტიკესი დაცვა პარტიული მუშაობის საფუძველია. ამავე დროს ჩვენი პარტიული ორგანიზაციის ცხოვრებიდან შეგვიძლია გავიხსენოთ პარტიის წესდების მოთხოვნათა და შინაპარტიული დემოკრატიის პრინციპების დარღვევის ბევრი შემთხვევა. პარტკომის უკანასკნელ გადარჩევამდე ჩვენთან ქარხანაში ფართოდ იყო გავრცელებული პარტიული კომიტეტის წევრთა კოოპტაცია სხვა სამუშაოზე გადაყვანილთა ნაცვლად. პარტიული კომიტეტი წელიწადნახევარ-ორი წლის განმავლობაში არ აბარებდა ანგარიშს კომუნისტების საერთო საქარხნო კრებას. მთელი წლისა და უფრო მეტი ხნის განმავლობაში არ აბარებდნენ ანგარიშს საამქროს ჯგუფპარტორგანიზატორები.

არსებობდა ისეთი პრაქტიკაც, — ამბობს სახარატო საამქროს პარტორგი ამხ. ხუნდაძანი, როცა საერთო საქარხნო კრების განსახილველი საკითხები განსახილველად ისმებოდა საამქროს პარტიულ კრებებზე ან საქარხნო პარტიულ კონფერენციებზე. ამრიგად მთელი პარტიული მასა რადი ღებულობდა მონაწილეობას პარტიულ ცხოვრებაში.

9 მარტს სადილობის შესვენებისას საფეიქრო მანქანათა და სახარატო საამქროებში პარტჯგუფების კრებებზე ქარხნის კომუნისტები ამთავრებდნენ პლენუმის რეზოლუციის კითხვას. საამქროს პარტორგი კითხულობს ყოველ მუხლს, თვითეული ნაწილის წაკითხვის შემდეგ იმართება გაცხოველებული საუბარი, მიმართავენ კითხვებით, პარტორგი იძლევა ახსნა-განმარტებას, ცალკე კომუნისტები გამოსთქვამენ თავიანთ აზრს.

— ფარული კენჭისყრა გააძლიერებს კომუნისტების პასუხისმგებლობას, ხელს შეუწყობს პარტიული მუშაობის გაუმჯობესებას. — ამბობს ამხ. აკოფოვი, სახარატო საამქროს ბრიგადირი, სტახანოველი. ყოველი კომუნისტი პასუხისმგებელი იქნება არჩეული ხელმძღვანელებისათვის. ხელმძღვანელ პარტიულ ორგანოებში ავირჩევთ ავტორიტეტიან ადამიანებს, რომელთაც გამოიჩინეს თავი პარტიულ მუშაობაში.

— ერთიანად იმატებს ყოველი კომუნისტის ბოლშევიკური სიფხიზლე,—ამბობს ამხ. მამისარჯიანი.

ქარხნის კომუნისტები ერთსულოვნად იწონებენ პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის დადგენილებას პარტიიდან საზიზღარი თვალთმაქცების — ბუხარინისა და რიკოვის გარიცხვის შესახებ. (საქდესი).

გაცხოველებით იხილავენ საკ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის პლენუმის გადაწყვეტილებას

თელავი, 9 მარტი (საქდესი). თელავის რაიონის პარტორგანიზაციებში გაცხოველებით იხილავენ საკ. კ.პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის გადაწყვეტილებას. ამხ. ჟდანოვის მოხსენების გამო. 7 მარტს პარტიის რაიკომმა მოიწვია პარტაქტივის თათბირი, რომელზედაც წაიკითხეს საინფორმაციო ცნობა პლენუმის შესახებ და რეზოლუცია. ამავე თათბირზე გამოჰყვეს საუკეთესო აგიტატორი მომხსენებლები განხილვის ჩასატარებლად პირველად პარტორგანიზაციებში. მიმაგრებული ამხანაგები იმავე დღეს გაემგზავრნენ რაიონში.

8 მარტს თელავის საწარმოთა პარტჯგუფებში დაიწყო საკ. კ.პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის გადაწყვეტილების ფართო განხილვა. კომუნისტები იწონებენ საკ. კ.პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის გადაწყვეტილებებს და ისახავენ მთელ რიგ ღონისძიებებს მათს განსახორციელებლად. რაიონის ჯგუფობრივი პარტკრებები ყველგან იწონებენ ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის გადაწყვეტილებას ანტიპარტიული მუშაობისათვის ბუხარინისა და რიკოვის პარტიიდან გარიცხვის შესახებ (საქდესი).

სასოფლო საბჭო, რომელიც მასობრივ მუშაობას გაურბის

(ბათომი, „კომუნისტის“ საკუთა რი კორესპონდენტისაგან)

თხილწარის (აჭარა) სოფსაბჭომ სოფლის მეურნეობის ყველა სამუშაოთა გეგმები 1936 წელს 100 პროცენტით შეასრულა. კერძოდ მანდარინის გაშენების გეგმა 300 პროცენტითაა შესრულებული. მიუხედავად ასეთი წარმატებებისა, ამ სოფსაბჭოს ბევრი სერიოზული ნაკლიც აქვს.

გეგმა ხომ შეავსრულეთ, რაღა ხაკლოვანებაზე შეიძლება ლაპარაკი? — ფიქრობს სოფსაბჭოს თავმჯდომარე ამხ. ჩამოღლა.

ამხანაგი ჩამოღლა არ არის მართალი, დავასახელოთ ფაქტები: მასობრივი და პოლიტიკურ - აღმზრდელობითი მუშაობა ვერ არის გაშლილი, სოფლის საბჭოს პლენუმებს რეგულარულად არ იწვევენ, დამწყრეთ არ აღრიცხავენ, პლენუმის გაფართოებულ სხდომებს სრულებით არ იწვევენ, იყო საბჭოთა დემოკრატიის დარღვევის შემთხვევაც.

ამომრჩეველთა განაწესებს აქ ყურადღებას არ აქცევენ.

შემოწმების დროს აღმოჩნდა, რომ სექციები ქალაქზე არსებობდნენ, არავითარ მუშაობას არ ეწეოდნენ. ასევე არაფერს აკეთებდნენ კოლმეურნეობებთან არსებული სადეპუტატო ჯგუფები, ხოლო საბჭოთა მეურნეობასთან სადეპუტატო ჯგუფები ჩამოყალიბებულიც არ იყო.

სკოლებს, სამკითხველოებს, მედპუნქტებს და წერა-კითხვის უცოდინარობის სალიკვიდაციო სკოლებს სოფლის საბჭო სუსტ დახმარებას უწევდა, სარევიზიო კომისია ამ მდგომარეობას გულხელდაკრეფილი შეჰყურებდა და არავითარ ზომებს არ ღებულობდა. თხილწარის კოლმეურნეობებში მთელ რიგ დამახინჯებებს ვხვდებით. სოფსაბჭო არ დაინტერესებულა კოლმეურნეობათა მდგომარეობის შესწავლით ამხანაგ ლ. ბერიას მოხსენების შემდეგაც კი.

საქ. კ. პ. (ბ) აჭაროლქკომის ბიურომ აღნიშნა, რომ რაიაღმასკომი და პარტბაიკომი თხილწარის სოფლის საბჭოს სუსტად ხელმძღვანელობენ და შეიმუშავა მთელი რიგი კონკრეტული ღონისძიებანი, რითაც უზრუნველყოფილ უნდა იქნას თხილწარისა და მთელ ბათომის რაიონში არსებულ სოფსაბჭოების მუშაობის გამოცოცხლება.

„სასოფლო საბჭო სოფლის პატრონია; მას აქვს დაკისრებული პასუხისმგებლობა კოლმეურნეობათა მდგომარეობისათვის. იქ, სადაც ჯარგი სასოფლო საბჭოა, სადაც სასოფლო საბჭოს კარგი თავმჯდომარეა, კოლმეურნეობებიც ძლიერნი ჩრიან“. — ამხ. ლავრენტი ბერიას ეს მითითება აჭარის ბევრ სასოფლო საბჭოს ჯერ კიდევ ვერ შეუგნია. ისინი სუსტად იბრძვიან მოწინავე სოფლის საბჭოს საპატიო სახელწოდებისათვის. ეს ნაკლოვანებანი მათ დაუყოვნებლივ უნდა გამოასწორონ.

შ. ფურცხვანიძე.

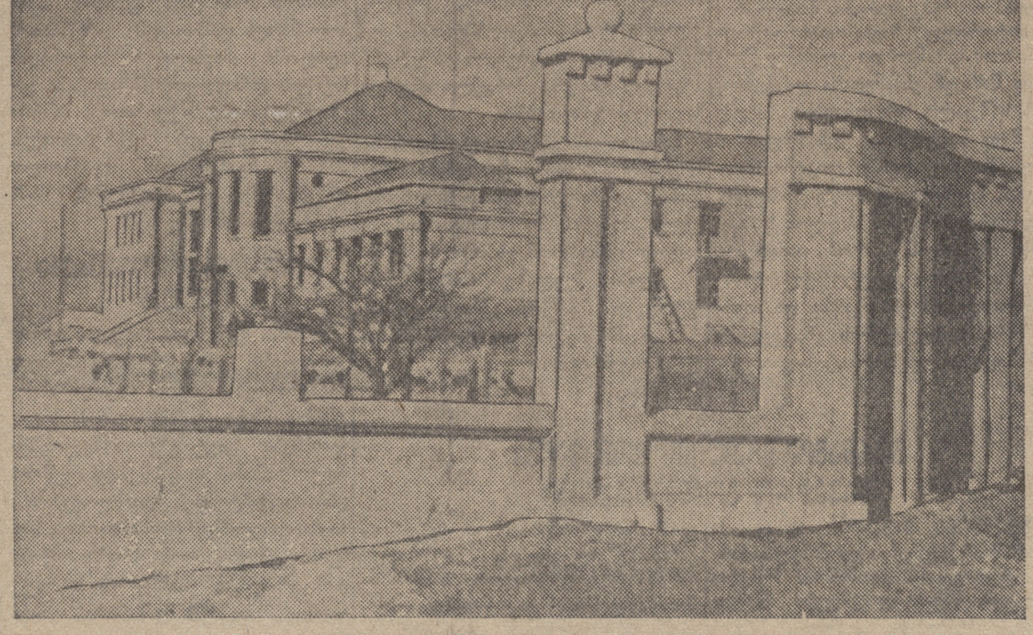

კასპის ცემენტის ქარხანასთან ახლოს ჭეჩარუხზე შენდება ახალი სოციალისტური ქალაქი. სურათზე: კასპის ახლად აშენებული საავადმყოფო. ფოტო რ. აკოფოვისა

ს. მინდაძე საქ. კ. პ. (ბ) კასპის რაიკომის მდივანი

კასპის ცემენტი

ბევრს წაუკითხავს მწერალ თედორე გლადკოვის შესანიშნავი რომანი „ცემენტი“. ბევრს გაუგონია და უბახავს ცემენტი, მაგრამ ზოგი მათგანი არ იცნობს ცემენტის ტექნოლოგიურ პროცესს.

ცემენტი საამშენებლო მასალაა, ურომლისოდ სერიოზული დიდი მშენებლობის წარმოება შეუძლებელია. ცარიზმისა და მენშევიკების დროს ჩვენ არ გვქონდა ცემენტის წარმოება. მაშინ ცემენტს უმთავრესად რუსეთიდან, კერძოდ ნოვოროსიისკიდან ეზიდებოდნენ.

ახლა ამიერ-კავკასიაში ცემენტის სამი ქარხანაა: ახერბეიჯანში, სომხეთში და საქართველოში. საქართველოს ცემენტის ქარხანა ეს არის კასპის ქარხანა. იგი პირველი სტალინური ხუთწლედის პირმშოა.

სოფელი კასპი, რომელსაც წინათ მხოლოდ გორის ყოფილი მაზრის მცხოვრებნი იცნობდნენ, ახლა თავისი მაღალხარისხოვანი ცემენტით ცნობილია მთელი საბჭოთა კავშირისათვის.

იქ, სადაც წინათ ჭარის გამუდმებული ღმუილი ისმოდა, ახლა ღუმელების გრუხუნი, ქვაბების გუგუნი და საყვირის დროვამოვლებით ყიჟინა გაისმის. აქ 785-მდე მუშა მუშაობს.

ცემენტმა შორს გაუთქვა სახელი კასპს და ის რაიონულ ცენტრად გახადა. წინათ მოსახლეთა თითზე ჩამოსათვლელი რიცხვი ახლა დღითიდღე სწრაფად იზრდება.

კასპი რადიკალურ ცვლილებას განიცდის. მოსახლეობა მიწური სახლებიდან გამოვიდა და მშვენიერ სახლებს იშენებს.

კასპში აშენდა სახელმწიფო ბანკის, ფოსტა-ტელეგრაფის, მტკ-ის, შემნახველ სალაროს, წყალთა მეურნეობის ახალი შენობები. და თვით ქარხნის მუშებისათვის 8 ორ - სარ ტიანი საცხოვრებელი სახლი. 8 კილომეტრის მანძილიდან გამოყვანილ იქნა ცივი ანკარა წყარო. დაწესებულებები და საცხოვრებელი ბინები ელექტრონის შუქმა გაანათა. საქართველოს სახელოთა ხელისუფლების დამყარების 16 წლისთავზე საზეიმოდ გაიხსნა სოციალისტური რეალიზმის სტილზე აგებული ორსართულიანი საავადმყოფოს შენობა. კასპში საკმაოდ გაიშალა კულტურულ-საგანმანათლებლო დაწესებულებათა ქსელი: ბიბლიოთეკა, რადიო, ტელეფონი, სტამბა, პარტკაბინეტი, და სხვადასხვა სასწავლებლები.

კასპის, როგორც საამშენებლო მასალათა რაიონის მნიშვნელობა, დღითიდღე იზრდება. ამ ქარხნის პროდუქცია ოდნავადაც ვერ აკმაყოფილებს გაზრდილ მოთხოვნილებებს. ამიტომ კასპში წყობა ცემენტის ქარხნის მეორე რიგის მშენებლობა დაიწყო. მალე კასპში უნდა აშენდეს მეორე ისეთივე ქარხანა, როგორიც ახლა ვვაქვს. სპეციალისტების დასკვნით ნედლეულის ბაზა ორივე ქარხნისათვის 25 წელიწადს გვეყოფა. კასპს განვითარების უფრო დიდი პერსპექტივა აქვს. არსებობს პროექტი, რომ კასპის ცემენტის ქარხანასთან აშენდეს ეტერნიტის ქარხანა, რომელიც მაღალხარისხოვან სახურავს — „ეტერნიტს“ მოგვცემს. ამ მასალის ნაკლებობას ჩვენ დიდად განვიცდით.

გარდა ამისა არსებობს პროექტი, რომ არსებული ქარხნის გვერდით აშენდეს კიდევ ერთი ქარხანა — ცემენტის მილების ქარხანა. ეს ქარხანა მოგვცემს მილებს წყალსადენისა და კანალიზაციისათვის. მაგრამ ვერც ეს ამოსწურავს კასპის, როგორც საამშენებლო მასალათა რაიონის, პერსპექტივას.

ამ ცოტა ხნის წინათ კასპიდან 20 კილომეტრის დაშორებით მდ. თეძამის მიდამოებში აღმოჩენილ იქნა ძვირფასი საამშენებლო მასალა — თეძამის ტუფი. მისი უპირატესობა ისაა, რომ იგი მკვრივი და მსატეა. ფერად თეთრია. ეს მასალა თბილისთან ახლოსაა და უდიდეს დახმარებას გაუწევს მშენებლობებს. თეთრი ტუფი თეძამის მიდამოებში ბლომად მოიპოვება და მისი მარაგი საუკუნეთ დააკმაყოფილებს თბილისის მშენებლობას 30 წლის განმავლობაში.

ამრიგად, რამდენიმე ხნის შემდეგ, კასპი საამშენებლო მასალათა წარმოების რაიონად ჩაითვლება. იგი უხვად მოგვცემს ცემენტს, ეტერნიტს, მილებს და იაფფასიან თეთრ ტუფს. ყველა ამ საწარმოში დაახლოებით 5-6 ათასი მუშა იმუშავებს და წინანდელ კასპს 15-20 ათასი მცხოვრები შეემატება.

იმ ტერიტორიას, რომელიც ახლა კასპს უჭირავს გაფართოების პერსპექტივა არა აქვს. ამიტომ მიზანშეწონილად არის ცნობილი კასპში არსებულ და მომავალ დიდ მშენებლობებთან და ქალაქის მცხოვრებთა რიცხვის სწრაფ ზრდასთან დაკავშირებით გაშენდეს ახალი სოციალისტური ქალაქი თბილისის მიმართულებით რკინიგზის მარცხენა მხარეზე — ჭეჩარუხზე. ეს ადგილი აღმაინის მაღალ მთიან კალთებზე მდებარეობს. მისი რელიეფი სავსებით ხელსაყრელია ახალი ქალაქის გაშენებისათვის. ამ ადგილას მშენებლობა უკვე დაიწყო. აშენდა ორსართულიანი მხატვრულად გაფორმებული საავადმყოფო. აგებულია 8 თითო ორსართულიანი საცხოვრებელი სახლი, მშენებლობის პროცესშია ორი დიდი სამსართულიანი საცხოვრებელი სახლი. გაყვანილია წყალსადენი და ახ. 2-3 წლის შემდეგ ჩვენ გვექნება ლამაზად მოწყობილი სოციალისტური ქალაქი — ჭეჩარუხი.

ახალი სოციალისტური ქალაქის მშენებლობასთან დაკავშირებით წამოიჭრა რკინიგზის ახალი სადგურის აშენების საკითხი. ამიერ-კავკასიის რკინიგზაზე ვერ ნახავთ ისეთ უბადრუკ, უხეირო, მოუწყობელ სადგურს როგორიც ჩვენი კასპია.

კასპის სადგურის შენობა აგებულია მე-19 საუკუნის დასასრულს. მაშინ სადგური, რა თქმა უნდა, აკმაყოფილებდა მცირერიცხოვან მგზავრებს. მაგრამ ახლა კასპი სულ სხვაა. მას შემდეგ დიდი ცვლილებები მოხდა ეკონომიკასა და ადამიანთა ურთიერთობაში, მაგრამ კასპის სადგურის შენობა უცვლელად დარჩა. კასპის სადგური მომსახურებას უწევს კასპის რაიონის დიდ ნაწილს და სამხრეთ-ოსეთის ლენინგორის რაიონს მთლიანად, დაახლოებით 25 ათას მცხოვრებს. ეს რიცხვი 3-4 წლის შემდეგ ერთიორად გაიზრდება. ამჟამად კი სადგურს გარდა ორი სამუშაო ოთახისა, არაფერი გააჩნია. მგზავრები თოვლსა და წვიმაში ელდებიან მატარებელს. ამ სამარცხვინო მდგომარეობას ამიერ-კავკასის რკინიგზების დირექციამ სერიოზული ყურადღება უნდა მიაქციოს. საჭიროა საჩქაროდ დაიწყოს რკინიგზის ახალი სადგურის მშენებლობა ქეჩარუხზე.

კასპის არსებული სადგური კი თავისი გზებით გამოყენებულ უნდა იქნას ცემენტის ქარხნის და მომავალი საწარმოების სატვირთო ოპერაციებისათვის.

როგორც ვხედავთ, კასპს ბრწყინვალე პერსპექტივა აქვს და ამ პერსპექტივას მას ძირითადად ცემენტი აძლევს.

ამხანაგ სტალინის სახელობის კასპის ცემენტის ქარხანა ექსპლოატაციაში შევიდა 1930 წელს. 1936 წლის აპრილამდე ქარხანა საქართველოს ადგილობრივი მრეწველობის სახალხო კომისარიატის სისტემაში შედიოდა. 1936 წლის 1 აპრილს იგი გადაეცა ცემენტის საკავშირო მრეწველობის ცენტრს — „სოიუზცემენტს“ რომელიც უშუალოდ მძიმე მრეწველობის სახალხო კომისარიატის სისტემაში შედის.

ცემენტის ქარხნის ნედლეულ ბაზას წარმოადგენს ქვაკირი, რომელიც წყლის საშუალებით თიხას ერევა და შლამად იქცევა. შლამი გაჟელვარებულ ღუმელებში მიემართება და 300-400° ტემპერატურაში იწვის. ვლებულობთ გამომწვარ შლამს ანუ კლინკერს. კლინკერს 10-დან 30%-მდე თეძამის ტუფი და თაბაშირი (ალებასტრი) ემატება და კლინკერი, „თეძამის“ ტუფის ფერფლში შერეული, წისქვილებში დასაფქვავად მიემართება. წისქვილებში კლინკერის დაფქვის შემდეგ ვლებულობთ დაფქულ კლინკერს, ანუ ცემენტს. მთელი ეს პროცესი მექანიზებული წესით სწარმოებს. ქარხანა ტექნიკის უკანასკნელი სიტყვის მიხედვითაა აგებული.

წარმოების ნედლეული ბაზა — ქვაკირი და თიხა — ქარხნიდან დაშორებულია 3-4 კილომეტრით. ნედლეულის ტრანსპორტირება საჰაერო გზით ხდება.

ქარხანა შარშანდლამდე არარენტაბელური იყო, ხოლო სტახანოვური მოძრაობის ფართოდ დანერგვით, პარტიის ცენტრალური კომიტეტის ყოველდღიური დახმარებითა და ხელმძღვანელობით მან გასული წელი 268.500 მანეთის მოგებით დაამთავრა.

შარშან ქარხანას გეგმით უნდა გამოეწვა 120.000 ტონა კლინკერი, ფაქტიურად გამოსწვა 126.600 ტონა, გეგმა შეასრულა 105,5%-ით, უნდა მოეცა 140.000 ტონა ცემენტი, ფაქტიურად მოგვცა 131372 ტონა გეგმის 93,8%. ამრიგად, ქარხანამ დაგვაკლო 9.000 ტონა ცემენტი. რა თქმა უნდა, მთავარი მიზეზი გეგმის შეუსრულებლობისა თვით ქარხნის ხელმძღვანელობაა. გეგმის შესრულებას ხელი შეუშალა საწვავი მასალის უქონლობამ. ამის გამო ქარხანა გასცდა 452 საათს, ელექტრო-ენერგიის უქონლობის გამო გაცდენა უდრის 310 საათს. კლინკერის დაფქვას აფერხებდა აგრეთვე თეძამის ტუფის ფერფლის სისველე; მისი საშრობი ღოლი გვიან მიიღეს.

გაუმჯობესდა პროდუქციის ხარისხი. გეგმით ქარხანას დაბალი ხარისხის ცემენტი, ანუ როგორც მას 250 მარკის ცემენტს უწოდებენ, უნდა გამოეშვა არა უმეტეს 25 პროცენტისა, ფაქტიურად კი ქარხანამ ამ მარკის ცემენტი გამოუშვა 6 პროცენტი, ხოლო 94 პროცენტი მაღალხარისხოვანია.

გეგმით ტონა ცემენტის თვითღირებულება გათვალისწინებული იყო 43 მან. 08 კაპ. ფაქტიურად ტონა ცემენტი დაჯდა 45 მან. და 80 კაპ. ქარხნის ხელმძღვანელობის გადაუდებელი ამოცანაა — ბრძოლა ცემენტის თვითღირებულების შემცირებისა და შრომის ნაყოფიერების გაზრდისათვის.

ქარხნის ხელმძღვანელობის, პარტიული და უპარტიო ბოლშევიკების ამოცანა იმაში მდგომარეობს, რომ მომდინარე წელს გადაჭარბებით შეასრულდეს ცემენტის გამოშვების გეგმა, განაღდებულ იქნას გასული წლის დავალიანება და გაჰაღდეს ბრძოლა 300 მარკის ცემენტის გამოსაშვებად.

თუ ქარხანაში 1936 წლის 1 იანვრისათვის მხოლოდ 17 სტახანოველი იყო, ახლა 171 სტახანოველია. ამათში 31 კომუნისტია, 32 კომკავშირელი, 5 თანამგრძნობი, დანარჩენი უპარტიოები.

ქარხანას მრავალი წარჩინებული დამკვრელი და სტახანოველი ჰყავს. მაგალითად: ნიკოლოზ კოსტიკოვი (ქარხნის მეაგური) 1936 წელს მას უნდა გამოეწვა 2580 ცალი ცემენტის აგური, ფაქტიურად გამოუშვა 3333 ცალი, — 129,1 პროცენტი. თუ 1936 წელს მისი საშუალო თვიური ხელფასი 215 მანეთს უდრიდა. 1936 წელს საშუალო ხელფასმა 600 მანეთს მიაღწია.

დიმიტრი მამოლინი (ცემენტის გამომწველი) 1936 წელს მას უნდა გამოეწვა 28.998 ტონა კლინკერი. ფაქტიურად გამოსწვა 31.666,5 ტონა, გეგმა შეასრულა 109,2 პროცენტით. თუ 1935 წელს მისი საშუალო თვიური ხელფასი უდრიდა 218 მანეთს, 1936 წელს 522 მანეთამდე ავიდა.

ზაქრო ბაინდურაშვილმა 1936 წელს 28.998 ტონა კლინკერის ნაცვლად გამოსწვა 31.666,5 ტონა, გეგმა შეასრულა 109,5 პროცენტით, თუ მუშაობის სტახანოვურ მეთოდზე გადასვლამდე თვიურად 218 მანეთს იღებდა, ახლა 522 მანეთს იღებს.

გიორგი ტატიაშვილი (მეწისქვილე) კომუნისტია 1930 წლიდან, შარშან 10488 ტონა დაფქული ნახშირის ნაცვლად მოგვცა 11.803 ტონა, გეგმა შეასრულა 112,5 პროცენტით, ხელფასს იღებს 415 მანეთს.

ვასილ ჯარმელაშვილიც მეწისქვილეა. პარტიის წევრობის კანდიდატია 1932 წლიდან, საათში 23 ტონა შლამის ნაცვლად საშუალოდ 28 ტონას იძლევა, სტახანოვურად მუშაობის შემდეგ ხელფასს ღებულობს 365 მანეთს.

ლევან მერგიაშვილი (წარმოების მორიგე) — კომუნისტია 1930 წლიდან, 1936 წელს უნდა მოეცა 28.998 ტონა კლინკერი და 10488 ტონა დაფქული ნახშირი, ფაქტიურად გამოუშვა 31.666,5 ტონა კლინკერი და 11803 ტონა ნახშირი, სტახანოვურ მოძრაობამდე თვეში იღებდა 300 მანეთს, ახლა აკეთებს 750 მანეთს.

ცემენტის ქარხნის ადმინისტრაციამ, ქარხნის პარტიულმა და უპარტიო ბოლშევიკებმა სტახანოვური მოძრაობის კიდევ უფრო გაშლით, რევოლუციური კლასობრივი შემტევი სიფხიზლის გამახვილებით, 1937 წლის გეგმა გადაჭარბებით უნდა შეასრულონ.

ვამზადებთ პროპაგანდისტთა კვალიფიციურ კადრებს

ი. რუხაძე

საქ. კ. პ. (ბ) თბილისის კომიტეტის პარტიული პროპაგანდისა და აგიტაციის განყ. გამგის მოადგილე

პარტიული პროპაგანდის დაყენებაში გადამწყვეტ ფიგურას, როგორც ცნობილია, პროპაგანდისტი წარმოადგენს.

პროპაგანდისტს შეთვისებული უნდა ჰქონდეს მარქს-ენგელს - ლენინ-სტალინის დიადი თეორია, იგი საფუძვლიანად უნდა იცნობდეს საკ. კ. პ. (ბ) გმირულ ისტორიას, დაუფლებული უნდა იყოს ბოლშევიკური პროპაგანდის ხელოვნებას. მისი მაღალი იდეურობა და კულტუროსნობა უზრუნველჰყოფს პარტიული სწავლების მაღალ ხარისხს და პარტიული წრეების მსმენელთა ბოლშევიკურად აღზრდას.

საქ. კ.პ. (ბ) თბილისის კომიტეტი თავის მუშაობაში პარტიული პროპაგანდის ხაზით ძირითად ყურადღებას აქცევს პარტიული სწავლების ხარისხის ამაღლებას, ხელმძღვანელობს რა ამ. ბერიას მითითებებით საქ. კ.პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მეექვსე პლენუმზე.

მიუხედავად შესამჩნევი მიღწევებისა, სწავლების ხარისხი თბილისის პარტიულ ორგანიზაციაში ჯერ კიდევ ჩამორჩება იმ გაზრდილ მოთხოვნებს, რომლებსაც პარტია გვიყენებს.

ჩვენი პროპაგანდისტის უმრავლესობას სპეციალური პარტიულ-პოლიტიკური განათლება არა აქვს. მათი პოლიტიკური მომზადება ხორციელდებოდა დამოუკიდებელი მუშაობით თავის თავზე, ხშირად ისე, რომ არ ჰქონდათ მტკიცე გეგმა, ცოდნას იძენდნენ ნაწყვეტ-ნაწყვეტად, უმნიშვნელოვანესი თეორიული საკითხების ყოველმხრივ და ღრმად შეუსწავლელად, რის შედეგადაც ასეთი პროპაგანდისტების თეორიული დონე თვალსაჩინოდ ჩამორჩებოდა იმ მაღალ მოთხოვნებს, რომლებსაც ამჟამად პარტია გვიყენებს.

ხელმძღვანელობს რა საქ. კ.პ. (ბ) ც. კ-ისა და საქართველოს კ.პ. (ბ) ც. კ-ის გადაწყვეტილებებით, თბილისის კომიტეტმა დიდი მუშაობა გააჩაღა ამ მიმართულებით; 1936 წელს ლ. კეცხოველის სახელობის პროპაგანდისტისა და აგიტატორის სახლში მოეწყო პროპაგანდისტთა 1½-წლიანი სკოლა (წარმოებისაგან მოუწყვეტლივ) 150 კაცისათვის. ეს სკოლა თავის მუშაობას 1937 წლის იქლისში ამთავრებს.

უნდა აღინიშნოს, რომ სკოლამ თვალსაჩინოდ აამაღლა ჩვენი წრეების მუშაობის იდეური დონე. თბილისის კომიტეტის ბიუროს დადგენილებით რეორგანიზებულია პროპ-სემინარების მუშაობა; სემინარები თვეში სამჯერ იკრიბებიან და დიდ დახმარებას უწევენ პროპაგანდისტებს წრეების პროგრამის უმნიშვნელოვანესი თემების გაღრმავებულად შესწავლაში.

ლ. კეცხოველის სახელობის პროპაგანდისტისა და აგიტატორის სახლში და რაიკომების პარტკაბინეტებში გაწყობილია დიდი მუშაობა პროპაგანდისტებისათვის წრეების პროგრამის სხვადასხვა საკითხებზე თეორიული მოხსენებების, ლექციებისა და კონსულტაციების ჩასატარებლად, ახალი კონსტიტუციის შესახებ ამხანაგ სტალინის მოხსენებისა და ამხ. ბერიას მოხსენების: „ამიერ-კავკასიის ბოლშევიკური ორგანიზაციების ისტორიის საკითხისათვის“ შესასწავლად.

კვალიფიციურ პროპაგანდისტთა მომზადებაში უაღრესად დიდი მნიშვნელობის მქონე დადგინილებას წარმოადგენს თბილისის კომიტეტის ბიუროს უკანასკნელი გადაწყვეტილება იმის შესახებ, რომ თბილისში გაიხსნას პროპაგანდისტთა 6-თვიური სკოლა წარმოებისაგან მოწყვეტით — 125 კაცისათვის. ასეთი სკოლა თბილისში პირველად იხსნება.

თბილისის კომიტეტის გადაწყვეტილებით სკოლაში გაგზავნილი არიან შემოწმებული კომუნისტები, მეტწილად პროპაგანდისტები (75 კაცი), რომლებიც სკოლაში სწავლის პერიოდში თავის პროპაგანდისტულ მუშაობას განაგრძობენ.

პროპაგანდისტთა გარდა, სკოლაში ჩარიცხული არიან საუკეთესო აგიტატორები, რომლებსაც დამთავრებული აქვთ აგიტატორთა კურსები თბილისის კომიტეტთან, პარტკომების ყოფილი მდივნები, აღკ კომიტეტების მდივნები და სხვ.

სკოლაში ჩარიცხულ პროპაგანდისტთა რიცხვიდან მაგალითისათვის შეიძლება დავასახელოთ ამხ. გ. ასლამაზოვი — კიროვის რაიკომის ერთ-ერთი საუკეთესო მუშა პროპაგანდისტი (ფეხსაცმლის ფაბრიკა №1), ამხ. ვ. ლეჟავა — ტრიკოტაჟმშენის პარტკაბინეტის გამგე, პროპაგანდისტი, რომელსაც დამთავრებული აქვს პარტმუშაკთა კურსები მოსკოვში და ამჟამად სურვილი განაცხადა ისწავლოს სკოლაში თავისი თეორიული ცოდნის ასამაღლებლად, ამხ. ბიგვავა — სათადარიგო პროპაგანდისტი, სწავლობდა მოსკოვში სვერდლოვის სახელობის უნივერსიტეტში (პირველი კურსიდან), ამხ. ფასურიშვილი — მაუდის ფაბრიკის ოსტატი, პროპაგანდისტი, დამთავრებული აქვს პარტაქტივის ბორჯომის კურსები, ამხ. ცაბერელიანი — თბილკვებგაჭრობის სატრანსპორტო განყოფილების პარტკომის მდივანი, ამხ. შერმადინაშვილი — პროპაგანდისტი და ლიჭოირის ქარხნის პარტკომის ყოფილი მდივანი, ამხ. ივანოვა.

მსმენელთა უდიდეს უმრავლესობას მიღებული აქვს განათლება საშუალო სკოლის ან შვიდწლედის ფარგლებში, მათ თავი გამოიჩინეს პროპაგანდისტულ და საagიტაციო მუშაობაში და დიდი სურვილი აქვთ მიიღონ პარტიულ-პოლიტიკური განათლება.

ენობრივი პრინციპის მიხედვით მსმენელნი განაწილებული არიან 3 სექტორად: 3 ქართული ჯგუფი ისწავლის 75 კაცი, სომხურ ჯგუფში — 25 და რუსულ ჯგუფში — 25 კაცი.

მოწვეული არიან კვალიფიციური ლექტორები — პროფესორები, დოცენტები და უმაღლეს სასწავლებელთა მასწავლებლები (ამხ. კვიცარიძე, ნ. მახარაძე, ა. ჭუთელია, ტ. ათაბეკოვი, სუმაროკოვი, თაყაძე, გრ. ჟღენტი და სხვ.).

სასწავლო გეგმა ნავარაუდევია 900 საათისათვის. სკოლაში ისწავლება შემდეგი საგნები: საქ. კ.პ. (ბ) ისტორია, ლენინიზმი, პოლიტეკონომია, სსრ კავშირის ისტორია, გეოგრაფია, სსრ კავშირის ახალი კონსტიტუცია, დედა-ენა, რუსული ენა, პარტპროპაგანდა და აგიტაცია.

მეცადინეობა სწარმოებს დღისით, ხოლო საღამოები დათმობილი აქვს მსმენელთა დამოუკიდებელ მუშაობას.

მეცადინეობა უკვე დაიწყო.

სკოლის მუშაობის დამთავრების შემდეგ თბილისის პარტიული ორგანიზაცია მიიღებს პარტიული წრეების თეორიულად მომზადებული ხელმძღვანელთა ახალ კადრებს, რომელნიც გააუმჯობესებენ პარტიული სწავლების ხარისხს და ამით უზრუნველჰყოფენ უმნიშვნელოვანესი ამოცანების შესრულებას პროპაგანდისტული მუშაობის გაუმჯობესების დარგში.

კარგი მაგალითი

(გურჯაანი, „კომუნისტის“ სპ ეც. კორესპონდენტისაგან)

საქმის სიყვარული, მონდომება, ნიადაგისა და ჰავის საუკეთესო თვისებები, პარტიისა და ხელისუფლების უდიდესი დახმარება—აი მევენახეობის განვითარებისათვის არსებული პირობები გურჯაანის რაიონში.

ამის შედეგია, რომ აქ ვენახის ფართობი 1930 წლის 160 ჰექტარიდან შარშან 3.900 ჰექტარამდე ავიდა, ხოლო უახლოეს 3—4 წელიწადში ის 10.000 ჰექტარამდე მიაღწევს, ნაცვლად სახელმწიფო გეგმით გათვალისწინებული 6.300 ჰექტარისა.

სწრაფად იზრდება მოსავლიანობაც—1934 წელს ჰექტარზე აქ საშუალოდ 45 ცენტნერი ყურძენი მიიღეს, შარშან—70 ცენტნერი, წელს კი, აღებული ვალდებულების მიხედვით, საშუალო მოსავალი 100 ცენტნერამდე იქნება აყვანილი.

აგროწესების რაც შეიძლება უკეთესად გამოყენება მუშაობის სტახანოვური მეთოდების, რაც შეიძლება ფართოდ დანერგვა, მოკლე დროში უდიდეს გამარჯვებათა ძიღწევა, ამ მიზნით გასული წლის შედეგების შეჯამება, არსებული მდგომარეობის კრიტიკა და აბოცანების დასახვა-გატარება—ეს საკითხები ჰქონდა განსახილველი ამ დღეებში გურჯაანის რაიონში მოწვეულ მყნობელ სტახანოველთა, მევენახე ბრიგადირებისა და კოლმეურნეობათა თავმჯდომარეების თათბირს.

კრებამ, რომელსაც მევენახეობის 250-ზე მეტი წარმომადგენელი დაესწრო, მოისმინა მიწგანის უფროსი მევენახე აგრონომის ამხ. ბიწაძის მოხსენება, კოლმეურნე-სტახანოველთა პიტყევები, შენიშვნები, წინადადებანი, აღებული ვალდებულებები.

კოლმეურნეობებმა შემოდგომაზე, ნაცვლად გეგმით გათვალისწინებული 125 ჰექტარისა, ვენახი 200 ჰექტარზე გააშენეს, წელს გაზაფხულზე კი 100 ჰექტარის ნაცვლად 117-ზე დარგავენ.

ასევე წარმატებით შესრულეს აქ პლანტაციის საზამთრო გეგმა—ნაცვლად 100 ჰექტარისა მოამზადეს 250. გარდა ამისა, კოლმეურნეობებმა ააგეს გეგმით გათვალისწინებული 5 საბუდარი, რაც საშუალებას იძლევა 3.040.000 ცალი ნამყენი მთლიანად საბუდრებში იქნას გამოყვანილი და, ნაცვლად შარშანდელი 53,84 პროცენტი პირველხარისხოვანი ნამყენი ნერგისა (გეგმით გათვალისწინებული იყო 50 პროც.), წელს მიიღონ 70 პროცენტი.

ამ მიზნით რაიონში უკვე მოამზადეს და გადაამზადებს: მყნობელი 400, მევენახეობის ბრიგადირი—60, ვაზის მსხვლელი—250, სათბურში მომუშავე სპეციალისტი—5.

გარდა ამისა, გურჯაანის რაიონმა 1 მარტისათვის ძირითადად უკვე დაამთავრა: ვენახებისა და სადედეების შეღობვა, რემონტი, მოხვნა-დაბარვა, გასხვლა, ნაკელის შეტანა, სარების დამზადება, მომამარაგა სამყნობი და შესაწამლი მასალა, ფართოდ ატარებს აგროტექნიკურ თათბირებს. იბრძვის ყველა ნაკლოვანების აღმოსაფხვრელად, დარჩენილ სამუშაოთა დაჩქარებით მოსათავებლად.

თათბირზე გამოსული ს. ვეჯინის კიროვის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ამხ. ვეჯიაშვილი კოლმეურნეობის სახელით პირობას იძლევა გეგმით გათვალისწინებული 200 ათასი ნამყენი დროულად დაამყნას, სამაგალითოდ მოუაროს მას და მიაღწიოს პირველხარისხოვანი ნერგის 80 პროცენტის გამოსავალს. ამავე კოლმეურნეობის სტახანოველი ამხ. სიბაშვილი კი პირობას სდებს მიაღწიოს ბერლანდიერის ჯიშის ვაზის საძირეზე დამყნილის გამოსავალს—70 პროცენტს, რიპარიაზე დამყნილისას—90 პროცენტს.

ასეთსავე ვალდებულებას კისრულობენ (80 პროც. საშუალო გამოსავალს) ველისციხის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის ბრიგადირი ხაჩატუროვი, „ახალი ცხოვრების“ (სოფ. კოლაბი) ბრიგადირი ბერიკაშვილი და რამდენიმე ათეული სხვა.

აღსანიშნავია თათბირზე გამოსული სტახანოველების ნაკისრი ვალდებულებანი: აბრია სიბაშვილისა და ნიკო ბეციაშვილის (სოფ. ვეჯინი, კიროვის სახ. კოლმეურნეობა), სოკო ხატიაშვილის (ს. ყოლაგი, „ახალი ცხოვრება“), ნიკა დანელიშვილის (ს. შრომა, კაგანოვიჩის სახ. კოლმეურნეობა) და სხვ. ყოველდღიურად დაამყონ 1500-ზე მეტი ვაზი და უზრუნველჰყონ 70 პროცენტზე მეტი პირველხარისხოვანი ნამყენის მიღება.

მეტად საყურადღებოა აგრეთვე მაღალი მოსავლის მიღების ოსტატთა ვალდებულებანი: მუკუზნის მევენახე ბრიგადირი გ. უზუნაშვილი პირობას იძლევა მიაღწიოს ჰექტარზე საშუალოდ 90 ცენტნერ ყურძნის მოსავალს, კარდანახის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის ბრიგადირი გულაშვილი, რომელსაც 15 ჰექტარი ვენახი აბარია, კისრულობს ურწყავზე მიიღოს საშუალოდ 140 ცენტნერი ყურძენი.

თითქმის ასეთსავე ვალდებულებას (ჰექტარზე 140 ცენტნერი საშუალო მოსავალი) იღებს კარდანახის „წითელი მარანის“ კოლმეურნეობის ბრიგადირი გ. ტეტელაშვილი, სოფ. გურჯაანის ოქტომბრის რევოლუციის სახ. კოლმეურნეობა (ამხ. ქაგიშვილი)—100 ცენტნერს, ს. კარდანახის „პარიზის კომუნის“ კოლმეურნეობის ბრიგადირები ნანობაშვილი და ჩახვაშვილი—150 ცენტნერს, აგრეთვე მთელი რიგი სხვა ბრიგადირები და თავმჯდომარეები.

თათბირის მუშაობა შეაჯამა საქ. კ. პ. (ბ) გურჯაანის რაიკომის მდივანმა ამხ. კოჭლამაზაშვილმა.

თათბირმა მიიღო ერთსულოვანი გადაწყვეტილება: გაატარონ გადამჭრელი ზომები ყველა დეფექტის უახლოეს დღეებში გამოსასწორებლად. ყველა კოლმეურნეს ახალი სპეციალური წრეებისა და საუბრების საშუალებით საუკეთესოდ შეასწავლონ მევენახეობის აგროწესები, არ დაუშვან მოუვლელი, უყურადღებო არცერთი ვენახი, თვალისჩინივით მოუარონ თვითეულ ვაზს.

დასასრულ, შეკრებამ გასული წლის სამუშაოთა განსაკუთრებული მაღალი ხარისხით, საუკეთესო მაჩვენებლებით შესრულებისათვის პატიოსნებითა და სანდირო თოფებით დააჯილდოვა შემდეგი კოლმეურნეები: გ. ტეტელაშვილი, ვ. ხელაშვილი, აბ. სიბაშვილი, ს. გაიძვერაშვილი, მიხ. ტაბატაძე, გ. უზუნაშვილი, გ. ბათუზოვი, ნ. ბეციაშვილი და აკ. ნანობაშვილი.

თათბირმა მოწოდება - ანგარიშით მიმართა საქართველოს ყველა რაიონის ვაზის მყნობელებს და მევენახე ბრიგადირებს.

გურჯაანის რაიონმა მიაღწია მევენახეობის მთელ რიგ სამუშაოთა წარმატებით შესრულებას, იმ წელს, საც უზრუნველჰყოფს ახალ, სარეკორდო გამარჯვებათა მიღწევას,— ასეთია თათბირზე მიღებული ვალდებულება.

ტრ. თოდრაძე.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ალ. ჯუმკინი

ძუნწი რაინდი

ნაწყვეტი მე-2-ე სცენიდან

(სარდაფი)

ბარონი

(აბირებს სკივრის გაღებას)

უოველთვის, როცა მინდა გავხსნა მე სკივრი ჩემი
შემიპყრობს თრთოლვა, არა შიში (არ შეშინიან,
აქა მაქვს ხმალი და ჩემს ოქროს ფოლადი იცავს).
გული მეკუმშვის, მიპყრობს რაღაც უცხონი გრძნობა.
ჩვენ მკურნალები გვითკიცებენ: არიან კაცნი,
მკვლელობაში რომ პოულობენ სიამოვნებას.
როცა გახალებს ხელთა თრთოლვით საკეტში ვუყრი,
მე ვგრძნობ, რას უნდა გახიცლდნენ შაშინ ისინი.
როს მსხვერპლს უყრიან მკერდში დანას: სასიამოა
და საშიშარიც იმავე დროს (ალებს სკივრს)
აი გახსნროშა!

(ჭერის ფულებს)

ჩადით, გეუოფათ ხეტიალი თქვენ ქვეყანაზე,
ნუ ემონებით კაცთა ვნებებს და სიდუხჭირეს.
იძინეთ თქვენ აქ ძალისა და სიმშვიდის ძილით,
ვით დმერთებს სძინავთ მიუწვეველ მოიებთ სიღრმეში.
მწყურიან დღეს მე აქ ქეიფი გავმართო ჩემთვის,
ავამიებ სანთელს თვითეული სკივრის წინაშე.
სუყველას დავხსნი, ბრწყინავ ზოდებს დავუწყებ მზერას.
(აანთებს სახთლებს და ერთიმეორის შემდეგ ხსნის სკივრებს).
მე ვმეფობ!.. აი რა წარმტაცი ბრწყინვალებაა.
მე მმორჩილობს და ძლიერია ჩემი სამეფო,
მასშია ბედი, პატივი და დიდება ჩემი.
მე ვმეფობ, — მაგრამ ჩემსა შემდგომ კი ვინ მიიღებს
ძალაუფლებას სამეფოზე? — ჩემი მემკვიდრე
ის ქარაფშუტა, გამფლანგველი, ჭაბუკი ლაღი,
თანამოაზრე თახსირთა და მაწანწალათა.
როცა მოვკვდები ის, ის! გულდინჯად აქ ჩამოვა
ამ მშვიდობიან უტყვ და უხმო თაღების ქვეშეთ.
შემოუძღვება ხარბ ლაქუცა კარისკაცთა ბრბოს,
ჩემს გვამს მოჰპარავს გასაღებს და ხარხარით სკივრებს
დახსნის და მერე დენას იწყებს საუნჯე ჩემი
ფარჩა-ატლასის ძირგამომპალ ჯიბეთა შიგან.
იგი დალეწავს სამრთო ჭურჭელს — გაანადგურებს
და მეფურ მირონს ბიწიერი ტალახით შესვრის.
იგი გაფლანგავს... მაგრამ რომელ! უფლების ძალით?
განა მე მუქთად მერგო წილად ეს ყველაფერი?
ან და ხუმრობით, ვით იღბლიან ყომარბაზს, ვინაც
ძვლებს აგორებს და დასტა-დასტას ოვსკენ იხვეტავს?
ვინ იცის რამდენ უსიამო თავშეკავებად,
დამორჩილებულ ვნებებად და მძიმე ფიქრებად,
დღიურ ზრუნვად და ძალგატეხილ ღამეებად მე
ყველა ეს მიღირს, ან ძე იტყვის გულდამშვიდებით,
რომ გული ჩემი დაფარული იყო ხავსითა.
არა მჭონია მე სურვილი ჩემს სიცოცხლეში
და არცა სინდისს ვუქეცხნივარ მე არასდეს.
სინდისი, მხეცი ბრჭყალმახვილი გულის გამგმირი,
სინდისი, რაც სტუმარს, ჰგავს უპატიუებელს,
მოლაყბე არის, მოვალეა უხეში იგი,
მისგან მთვარეც კი ფერსა ჰკარგავს და თვით საფლავებს
ერცხვინებათ და მიცვალებულთ გაახალხლებენ.
არა, ჯერ თვითონ სწვნიე ტანჯვა გამდიდრებისა
და შემდეგ ვნახოთ, გაბედავს კი ის უბედური
გაფლანგოს იგი, რაც კი სისხლით შეუძენია.
ო, რომ შემეძლოს მე ულირსი თვალთახედვისგან
დავფარო რითმე ეს სარდაფი, ან საფლავიდან
შევიძლო მოსვლა მოდარაჯე აჩრდილის მსგავსად,
ჩამოვჯდე სკივრზე და ცოცხალთა შეხედვისაგან
დავიცვა ჩემი საუნჯენი როგორც ამჟამად.

თარგმანი ნიკ. თარხნიშვილის

თუ ასე გაგრძელდა...

(ფურცელი ყვარლის რაიონიდან)

უპასუხისმგებლობამ, უყაირათობამ, თანხების უკანონოდ ხარჯვამ ყვარლის რაიონში სკოლების მშენებლობის გაჭიანურება გამოიწვია.

1936 წელს საქართველოს განსახკომმა დაამტკიცა სოფ. გრემის და ალმატის დაწყებითი სკოლების მშენებლობის გეგმები და რაიონს ამ სკოლების ასაგებად 97.600 მანეთი გადაურიცხა.

მშენებლობა 10 აგვისტოსათვის უნდა დაემთავრებინათ. ეს საქმე რაიონის მეორეხარისხოვან მუშაკებს მიანდეს. საფინანსო განყოფილების გამგე გრ. ხეცურიანი თვითონ დაეპატრონა მთავრობის მიერ სკოლის მშენებლობის საჭიროებისათვის მოცემულ თანხებს. „მშენებლობა მე მომანდეს, პასუხისმგებელი მე ვარო“, ასე გაიძახოდა იგი.

თბილისის ბოტანიკური ინსტიტუტის სწავლული თანამშრომელი ამხ. სიხარულიძე ამუშავებს სამეცნიერო შრომას „საქართველოს სიმინდი“.
ფოტო კადეტოვისა („სოიუზფოტოს“ საქ. განყ.)

რაკი სიტყვა ეხება მდუმარე პედაგოგებს, რა უფლება გვაქვს დავივიწყოთ „დაბადებით პედოლოგები“ ამხ. ფრანგიშვილი და დეედარიანი. ეს უკანასკნელი სხვებთან ერთად თავის დროზე მხილებულ იქნა „კომუნისტის“ ფურცლებზე. მას ყველაზე უფრო შეუძლია „იამაყოს“ თავისი წარსულით პედოლოგიაში. თავის და სხვების მავნებლურ შეხედულებებს იგი იცავდა ასეთი სიბრძნით: „პედოლოგიის, როგორც დამოუკიდებელ მეცნიერების თავიდან ბურებას, ობიექტური დიალექტიკა განსაზღვრავს“ (იხ. მისი სტატია „რა უშლის ხელს პედოლოგიურ მუშაობას“ ჟურნ. „კომუნისტური აღზრდისათვის“ 1935 წ. № 3).

ასეთივე ფილოსოფიური არგუმენტაციით ცდილობდა ამხ. ფრანგიშვილი კრნკურენცია გაეწია დევდარიანისათვის. ჭუთაისის პედინსტიტუტში მათ კათედრის არა ერთი და ორი სხდომა შეუწირავთ საკუთარი თავის რეაბილიტაციისთვის, საშარ. თლიანი კრიტიკის წინაალმდეგ. ხელი ხელს ბანდა...

მიუხედავად ამისა, ეს ამხანაგებიც მჭერმეტყველურად სდუმან, მაგრამ არ სდუმან პრაქტიკული შედეგები, რომლებიც ასეთი თეორიული „სიბრძნის“ წყალობა იყო.

რამდენი დრო და ენერგია გაფლანგულა ე. წ. ტესტების მეთოდით შეტად საზიანო ვარჯიშობაში. (ამ ტესტების მეთოდის პოპულარიზაციისათვის განსაკუთრებული ჯაფა გასწია პრაქტიკაშიაც და შეჭდვითს სტატიაშიაც ზ. ხოჯავამ). ბავშვებს აძლევდენ ასეთ შეკითხვებს: „რა არის სიმართლე?, „გუშინ ერთი კაცი ბოტანიკურ ბაღში სეირნობდა, უცბად ერთ ადგილას შეჩერდა შეშინებული, შემდეგ მობრუნდა, იქვე მახლობელ სამილიციოში გაიქცა და განაცხადა, რომ ბაღში ხის ტოტზე მან დაინახა რაღაც... თოკით ჩამობმული... აბა გამოიცანი, რას დაინახავდა ხის ტოტზე?... „რატომ უფრო უნდა ვაპატიოთ დანაშაული იმ ადამიანს, რომელიც გაბრაზებულია, ვიდრე იმ ადამიანს, რომელიც არ არის გაბრაზებული?“... და ასე დაუსრულებლივ.

თუ ბავშვი ორი-სამი წუთის განმავლობაში ვერ გადასწყვეტდა მიცემულ კითხვებს, მაშინ მას სთვლიდნენ დებილად — გონებით ჩამორჩენილად, გამოუსწორებლად და გზავნიდნენ დებილთა სკოლებში. ამით ჩვენი ქვეყნის ბედნიერი ბავშვების საკმაო ნაწილს ეკარგებოდა ხალისი და ინტერესი სწავლისადმი.

საქ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის 4 ივლისის დადგენილების რეალიზაციის მიზნით ე. წ. დებილთა სკოლებში ჩატარებულმა შემოწმებამ ნათელჰყო ამ დადგენილებით გათვალისწინებული ღონისძიებათა სრული დროულობა. მხოლოდ თბილისში არსებობდა ღია ბილთა ოთხი სპეციალური სკოლა 729 მოწაფით. ამას გარდა, ნორმალურ სკოლებთან დებილთათვის ჩამოყალიბებული იყო დამხმარე კლასები, სულ 21 კლასი 217 მოწაფით. ეს ციფრები ნათლად მოწმობენ, თუ რას აკეთებდნენ ეს ცრუმეცნიერები თავიანთი მავნე კითხვარების საფუძველზე.

ყოფილი დებილი ბავშვები ამჟამად ნორმალურ სკოლებში კარგად სწავლობენ. მაგალითად, რკინიგზის მე-12 სკოლის მე-6 კლასის მოწაფე იულია გუგუშვილი 1935 წელს ცნობილი იყო დებილად. ახლა, ნორმალურ სკოლაში ჩარიცხვის შემდეგ კარგად სწავლობს. ასევე, მე-6 კლასის მოწაფე გულჩინა გრიგოლია, მიხეილ შერმანაშვილი და სხვა მრავალი, რომლებიც პედლაბორატორიის მიერ ცნობილი იყვნენ დებილად, ამჟამად ნორმალურ სკოლაში სწავლობენ და პროგრამით გათვალისწინებულ საგნებს კარგად ითვისებენ.

მიუხედავად მნიშვნელოვანი მუშაობის ჩატარებისა ც. კ-ის დადგენილების რეალიზაციისათვის პრაქტიკულად ჯერ კიდევ ცოტა რამ გაკეთდა. განსაკუთრებით ეს შეეძლება ითქვას ჯანმრთელობის სახ. კომისარიატზე, სადაც ფართო გასაქანი ჰქონდა პედოლოგიას პედოლოგიური კაბინეტებისა და ლაბორატორიების მთელი ქსელით. სამედიცინო ინსტიტუტში სპეციალური „პროფილის“ შემოღებით სტუდენტებს უმთავრესად ასწავლიდნენ პედოლოგიურ დისციპლინებს, ხოლო სამედიცინო მეცნიერების ძირითადი დარგები მეორეხარისხოვნად იყო მიჩნეული. ექიმებმაც ისახელეს თავი პედოლოგიაში სპეციალური შრომების გამოქვეყნებით (სხვათა შორის, გოცირიძის უმსგავსო წიგნები ახლაც თავისუფლად იყიდება სახელგამის ბაღაზიებში!).

საქართველოს განათლების კომისარიატის ხაზით მეცნიერულ-კვლევითი მუშაობა საბჭოთა პედაგოგიკის დარგში მეტად ჩამორჩენილი იყო და არის დღემდე. პედაგოგიურმა ინსტიტუტებმა და უმაღლესმა სასწავლებლებმა ჯერ კიდევ ვერ მოგვცეს პედაგოგიკის თეორიისა და პრაქტიკის ღრმად მცოდნე ახალგაზრდა კადრები. სუსტი მუშაობაა გაწეული ფსიქოლოგიის დარგშიც. ძალიან სუსტია ჩვენი ფსიქოლოგების სამსახური სოციალისტური მშენებლობის საქმეში. ბევრმა მათგანმა ჯერ კიდევ ვერ დააღწია თავი იდეალისტურ პოზიციებს. მაგალითად, როგორც ეს დადასტურდა, სახ. უნივერსიტეტის დოც. გ. ბაქრაძე თავის ლექციებში ანვითარებდა სრულიად არამარქსისტულ შეხედულებებს. ეს შემთხვევა გამონაკლისი არ არის.

ცრუმეცნიერულ პედოლოგიურ შეხედულებათა საბოლოოდ აღმოფხვრისათვის ჩვენში ჯერ კიდევ ბევრია გასაკეთებელი, და უნდა გჭკეთდეს კიდეც.

ალკვეთოთ ცრუმეცნიერება!

ი. კვირიკაძე

მავნე პედოლოგიურ შეხედულებებს საკმაოდ გულმოდგინე დამცველი მწიგნობრები მოეპოვებოდა საქართველოში. პროფ. დ. უზნაძეს „უღალატა“ ფსიქოლოგიას პედოლოგიის სასარგებლოდ. საკუთარ თეორიასაც ჰქმნიდა ამ დარგში, მას მისდიეს მთელმა რიგმა მისმა მოწაფეებმა, ან უბრალოდ — თაყვანისმცემლებმა. როგორც ირკვევა, ეს გადაბარგება არ იყო რაიმე სიძნელესთან დაკავშირებული: პროფ. უზნაძე თავისი იდეალისტური არამეცნიერული ფსიქოლოგიურ - პედაგოგიური შეხედულებით სიხარულით გადასახლდა სწორედ იქ, სადაც „მეცნიერება“ თავისთავად ყალბ ნიადაგზე იყო აგებული. რაღა დააკავებდა სხვა კალმოსნებს — მათაც აქ მოიკალათეს, ზოგი მაოგანი სრულიად სდუმს, ან უკან იტოვებს სათქმელს, ხოლო, ზოგიც იმედოვნებს იმით, რომ ის ჯერ არავის შეუმჩევია და ა. შ. ამჟამად ჩვენ ეს უკანასკნელნი გვაინტერესებს.

ყურადღების ღირსია „ფსიქოლოგ“ ფ. ხარაზიშვილის მობრუნება პედოლოგიისაკენ (ხარაზიშვილმა ბევრჯერ სთარგმნა ბურჟუაზიული ფსიქოლოგები, რაც ყოველდ დაუშვებელი ფორმით გამოსცა უწივარსიტეტმა პროფ. უზნაძის რედაქციით). თავის ვრცელ სტატიაში „პედოლოგია სკოლაში“, „ცნობილ გერმანელ ფსიქოლოგ ვ. შტერნზე“ დაყრდნობით, იგი მოგვიწოდებს: „ბავშვი უნდა შეამოწმოს პედოლოგიურმა ლაბორატორიამ“ („სკოლის მუშაკის თანამგზავრი“ 1934 წ. გვ. 203).

ხარაზიშვილს განსაკუთრებით აწუხებს დაკომპლექტების საკითხი და ეხება რა სკოლაში ორწლიანობის (ერთდაიმავე კლასში დარჩენის) საკითხს, იგი სწერს, რომ ამ მხრივ „პედაგოგიურ - პედოლოგიურ ლიტერატურაში არსებული გამოკვლევები უნუგეშო სურათს ეძლევიანო“ (გვ. 192). მიუხედავად ამისა, ავტორი მაინც ცდილობს ნუგეში არ მოუკლის და ამტომაც ასეთ გამოსავალს გვთავაზობს: ორწლიანობას იწვევს „სიჩერელე ჯგუფში“, მაშასადამე, დაკომპლექტება მოითხოვს ამ სიჩერელის მოსპობას. „მას (ორწლიანობას ი. კ.) ბევრი მიზეზი აქვს, — სწერს ხარაზიშვილი — სუსტი ჯგანმრთელობა, **მძიმე მატერიალური პირობები**, ცუდი წრე, გონებრივი განუვითარებლობა და მრავალი სხვა“ (გვ. 193). ამ ნიშნების ათვალისწინებით, ხარაზიშვილი მოითხოვს, რათა „თვეთეულ ბავშვს მიეჩინოს მისი შესაფერისი ადგილი“ (გვ. 198).

კომენტარიები ზედმეტია. თვით ამ სიტყვების ავტორს „უნდა მიეჩინოს მისი შესაფერისი ადგილი“ მანვე პედოლოგიური „თეორიების“ მქადაგებელთა შორის!

დაწვრილებით აღარ შევჩერდებით იმ ამხანაგებზე, რომელთაც ერთ დროს ხოტბა შეასხეს უზნაძის „პედოლოგიას“, მაინც უნდა შევნიშნოთ არსებითად. ამხ. ალ. მოსიაშვილთან ერთად შემთხვევით არ უწოდებდა უზნაძის დასახელებულ წიგნს „მარქსისტულ-ლენინურს“. ის დამოუკიდებლად ამბობდა აღრეც იბრძოდა იმათ წინააღმდეგ, ვინც „პედოლოგიის მნიშვნელობას ჩქმალავს“ და არ ესმის, რომ „პედოლოგია აღსაზრდელის გახვითარების კანონებს სწავლობს“ (იხ. ალ. მოსიაშვილის სტატია: „სასკოლო მუშაობის პედოლოგიზაციის ძირითადი ამოცანები“ ჟურნ „კომუნისტური აღზრდისათვის“ 1933 წ. №№ 6 და 7).

მიუხედავად ამისა, ამხ. მოსიაშვილმა, თითქოს არაფერი მომხდარიყო. ამხ. სიხარულიძეს რომ ეკითხოთ, მან „გადადგა“ ამ მხრივ ნაბიჯი. დამახასიათებელია ეს ნაბიჯი. წერილში თავისი „საკუთარი შეცდომების შესახებ“ იგი სწერს: „ამ პატარა წერილში ვეხები ჩემს **ერთ შრომას და რეცენზიას...**“ მოიჩა და გათავდა (იხ. „კომუნისტური განათლება“ 1936 წ. 30 ოქტ.).

რა ვუწოდოთ ამას? ასეთი „საკეთო“ ჯაფა ნყრაენ ირითობს!

სტალინური კონსტიტუციის არცერთი დარღვევა

გორჩალო, 8 მარტი (საქდესი). 18 თებერვლის „პრავდის“ მოწინავეს. — „საბჭოთა დაწესებულება და მთხოვნელები“ იხილავენ გორჩალოს რაიონის პირველადი პარტორგანიზაციების კრებებზე. აშკარავდება სტალინური კონსტიტუციის დარღვევის მრავალი აღმაშფოთებელი ფაქტი.

უპირველეს ყოვლისა მას რაიაღმასკომის აპარატი არღვევს. 25 თებერვალს შაუმიანელი 2 მთხოვნელი ქალი დილიდან საღამომდე ალოდინეს სოციუზრუნველყოფის განყოფილების გამგის კართან, რომ ვერ ელირსნენ გამგის ნახვას, დაბრუნდნენ უკან თავისი საქმის გადაუწყვეტლად. სოციუზრუნველყოფის განყოფილების გამგე ალი კალიაევი მთელ იმ დღეს ლოთობდა. უსულგულოდ ეკიდებიან კოლმეურნეთა განცხადებებს რაიმეწყანსა და მტს-ში. კაჩეგანის რაიკომის ინსტრუქტორი ალ. ბერიძე ერთ-ერთ კრებაზე ამხილა ეს ფაქტები.

ასეთივე ფაქტები გამოაშკარავა ამ რაიონის პარტორგანიზაციების კრებებმა. ასეთივე ფაქტები გამოაშკარავა ამ რაიონის პარტორგანიზაციების კრებებმა. ასეთივე ფაქტები გამოაშკარავა ამ რაიონის პარტორგანიზაციების კრებებმა.

ამ ფაქტებმა ცხადყო, რომ ამ რაიონის აპარატში ბუნებრივად ფეხი მოიკიდა

ორგანო ქალაქ ბათუმის საბჭოთა მშრომელთა დეპუტატების ადგილობრივი საბჭოს აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის ცენტრალური კომიტეტის და აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის

ადგილობრივი მრეწველობის საწარმოების ახალი პროდუქცია

ბათუმის ელექტრომავთულების ქარხანა

ბათუმის ელექტრომავთულების ქარხანა ამზადებს ელექტრული ნაწარმის ფართო ასორტიმენტს. ქარხნის პროდუქციის ნახევარზე მეტი ექსპორტზე გადის.